

National Conference
SAIVA AGAMA & SAIVASIDDHANTA

THE DEPARTMENT OF INDOLOGY
FRENCH INSTITUTE OF PONDICHERRY

SIVASRI SAMBAMURTHY SIVACHARIAR TRUST,
CHENNAI

&

INDIRA GANDHI NATIONAL CENTRE FOR THE ARTS
REGIONAL CENTRE, PUDUCHERY

25, 26, OCTOBER, 2018

Venue: Conference Hall, (I floor)
FRENCH INSTITUTE OF PONDICHERRY
11, Saint Louis Street
Pondicherry-605001

२

विमानगोपुरादीनां प्रतिष्ठाविवरणम्

वि. सोमशेखरशिवाचार्यः

चेन्नपुरी.

v.somasekaragurukkal@gmail.com

9840299352

अथ इदानीं देवालयेषु विद्यमानविमानगोपुरादीनां प्रतिष्ठाविधिमधिकृत्य कांश्चन विषयान् पश्यामः। आलयस्य विमानं इति नाम विमानार्चनाय विमानादीनां प्रतिष्ठा आवश्यकी कार्या वर्तते। आलयस्य विमान, गोपुर, मण्डप, तटाक, कूपादि बहूनि अङ्गानि विराजन्ते। शैवागमेषु तेषां दृक्क्रियात्मकचैतन्यसंपादनार्थं प्रतिष्ठाक्रियानुक्रमणिकाप्रकारेण नानाविधसंख्याभिः संस्कारक्रियावत्यः अभिहितास्सन्ति। देवतास्थानोपरि शिखरस्थूपिकयान्वितं विमानं पादशिलाप्रभृति स्थूप्यन्तं देवतायाः स्थूलदेहत्वेन भावनीयम्। हृदयादिषडङ्गयुक्तदेहवत् अधिष्ठानादिषडङ्गसहितं विमानगोपुरादिकं विद्यते। एतानि अवयवाङ्गानि सर्वाणि षडध्वात्मकानि इत्यागमेषु वर्ण्यन्ते। विमानं स्थूललिङ्गमिति उच्यते।

पञ्चप्राकारगतभित्तौ निर्मितद्वारोपरि द्वारशोभा, द्वारशाला, द्वारप्रासाद, द्वारहर्म्य, द्वारगोपुराख्यं मुख्यं आलयाङ्गं भवति। बाह्यद्वारोपरि विद्यमानं गोपुरं षोडशतलान्तं द्वादशतलान्तं च उच्यते। विमानगोपुरयोः प्रत्येकं प्रतिष्ठाविधिप्रतिपादकाः पटलाः आगमेषु वर्तन्ते। तेषु प्रमाणं आकृतिलक्षणं प्रतिष्ठाङ्गयागपूजाविधानं च दृश्यते। अत्र विस्तरभयात् प्रमाणलक्षणे विहाय प्रतिष्ठाविधानं पूज्यदेवावरणं च अधुना वक्ष्यते।

विमानगोपुरयोः प्रतितलस्य पृथक्तया देवताः पूज्याः भवन्ति। पूर्वादि चतुर्दिक्षु दिशामूर्तीनां मध्यशिखरोपरि मकुटेषु संख्यवशात् देवताश्च पूजनीयाः भवेयुः। "गोपुरं परिवारं च जीर्णकाले ततोद्धरेत्" इतिवचनात् आलयाङ्गानां यथागमं जीर्णोद्धारं च करणीयम्। वामदेगपद्धतौ "यो देहः सकलः प्रोक्तः षडध्वापि स एव हि।" इति उच्यते। षड्वर्गषडध्वन्यासैः विमानादीनां सर्वज्ञत्वादि- शिवत्वरूपं षाङ्गुण्यं सिध्यति। अनेनैव भक्तजनाः दूरतः शिखरं दृष्ट्वा पुण्यफलं भोगमोक्षं च प्राप्नुवन्ति। एवमेव आलयेषु पाकशाला मण्डपकूपदिव्यवृक्षतटाकादीनां

बहुविधानां आलयाङ्गनामपि अनुग्रहशक्त्यापादनार्थं तेषां स्थूलदेहत्वशिवत्वादिगुणसिद्ध्यर्थं च
प्रतिष्ठा करणीया इति ज्ञेयं भवति।

Bhūtaśuddhi: The Philosophical Concepts Underlying the Rite, Comparative Views from Nirmalamāṇi, Somaśambhu, etc.

Dr. T. S. Shanmukha Sivacharyar,
Chennai.

adisaiva@gmail.com

90031 37320

Bhūtaśuddhi is one of the most powerful ritual processes in the *Siddhānta śaiva* tradition. It is a personal cleansing and preparatory process that enables the *ādiśaiva* priest to be spiritually equipped to perform the *ātmārthapūjā* and the *parārthapūjā* at the temple for universal benefit. While the *śaivāgama*-s describe the *bhūtaśuddhi* process, the *ācārya*-s, through their *paddhati*-s, also explain to us the deep yogic and philosophical underpinnings of this *kriyā*.

This paper first deconstructs the ritual of *bhūtaśuddhi* as a five-fold process with five distinct rituals. The five processes – *ātmaśuddhi*, *sthānaśuddhi*, *dravyaśuddhi*, *liṅgaśuddhi* and *mantraśuddhi* – are then explored in greater detail.

During *dīkṣā*, the *āgāmi* and *sañcita karma* of the initiate are destroyed by the guru. But the *prārabdha karma* is existent, till the physical body exists. Therefore, in order to thwart the effect of this karma, *bhūtaśuddhi* is to be performed every day by the *śaiva* initiate. Further, the underlying principle is that only Śiva can access and worship Śiva - *devo bhūtvā devam yajet*. Therefore, *bhūtaśuddhi* is a deep internal transformational process that helps the initiate to lose one's individual identity and elevate oneself to the level of Śiva. The body made up of the five gross elements is transmuted into a subtle body that can be qualified to worship Śiva at the *īśvara tattva*.

The physical body is cleansed, burned and a subtle body is created, with *mantra*-s. The *iḍā* and *piṅgala nāḍī*-s are visualised to join and flow into the *susūmna* and rise up to meet and commune with Lord Śiva at the *dvādaśānta* - *dvādaśānte śive samyojayet*. The physical place – *sthāna* and the materials used for worship – *dravya*,

are also spiritually cleansed. These are powerful yogic practices that are deeply rooted in the *śaiva* philosophical conception of the world. The paper explores *bhāva* as one of the cornerstones of the *śaiva* ritual experience, lending intensity and enabling fruition of the ritual.

This paper also looks at the Somaśāmbhu paddhati and the Prabhāvyākhyā of Nirmalamāṇi on Kriyākramadyotikā to understand the different meanings inherent in the rituals of the *bhūtaśuddhi*.

இலங்கையின் சைவாகம மறுமலர்ச்சியில் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரின் வகிபங்கு

பொ.சந்திரசேகரம்,
முனைவர்ப்பட்ட ஆய்வாளர்,
தத்துவ மையம்,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

இலங்கையில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலே சைவத்தமிழ் மக்களிடையே ஏற்பட்ட சமூக, சமய மறுமலர்ச்சியின் கர்த்தாவாக விளங்கியவர் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரார் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர். அவர் ஏற்படுத்திய சமய மறுமலர்ச்சி என்பது சைவாகமங்களை முன்னிலைப்படுத்திய வகையில் அதனைச் சைவாகம மறுமலர்ச்சியாக இனங்காண முடிகின்றது. இதனால் தான் அறிஞர்கள் பலரும் நாவலர் ஏற்படுத்திய சைவத்தை ஆகமச்சைவம் என அடையாளப்படுத்துகின்றனர். நாவலரது சைவாகமக் கருத்தியலைக் கந்தசுவாமி கோவில் முதலாம் பத்திரிகை, கந்தசுவாமி கோவில் இரண்டாம் பத்திரிகை, யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை, மித்தியாவாத நிரசனம், சுப்பிரபோதம், சைவதூஷண பரிகாரம், பாலபாடம், நித்திய கருமவிதி, சிவாலய தரிசனவிதி, சைவ வினாவிடை முதல் புத்தகம், இரண்டாம் புத்தகம் மற்றும் சைவசமய நெறி முதலிய நூல்கள் வழி விளங்கிக்கொள்ள முடியும்.

ஆறுமுகநாவலரை மரபுவாதி அல்லது பழமைவாதி என்றும் நாவலர் சீர்திருத்தவாதியாக இருந்தாலும் நவீன காலத்திற்கேற்ப அவரது சீர்திருத்தம் அமையவில்லை என்றும், வள்ளலார் போல் மரபுக்கு அப்பாற் செல்லவில்லை என்றும் விமர்சிப்பவர்களது விமர்சனத்தின் ஏற்புடைமை பற்றிச் சைவாகமப் பின்னணியில் இவ்வாய்வு விளக்குகின்றது. எனவே இவ்வாய்வு ஒரு தருக்க ரீதியான விமர்சன ஆய்வாகவும், ஒப்பியலாய்வாகவும் அமைகின்றது. மேலும் நாவலரது கருத்துக்கள் சைவாகமக் கருத்துக்களை மீள்நிர்ணயம் செய்பவையாக அமைந்திருப்பதை இவ்வாய்வு எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

இலங்கையில் பல்லவர், சோழர் காலத்தில் ஏற்பட்ட சைவாகம மரபு ஆரியச் சக்கரவர்த்தி காலம் வரை செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தாலும் பின்னர் ஏற்பட்ட போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் காலத்தில் சைவாலயங்கள் பல இடித்து அழிக்கப்பட்டு, மக்கள் சைவத்தைப் பின்பற்றமுடியாத நிலையில் சைவாகம மரபு தளர்வுற்றது. இந்நிலையில் பிரித்தானியர் ஆட்சிக்காலத்தில் ஏற்பட்ட சமயச் சுதந்திரமும் கிறிஸ்தவ சமயச் சூழ்நிலைகளும் சைவாகம மறுமலர்ச்சிக்கு ஏற்ற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தின. இதன்வழி நாவலர் சைவத்தின் முதல்நூலான ஆதிசுருதியின் விசேட நூலாக உள்ள சைவாகமங்கள் கூறுகின்ற கருத்திற்கமைய சைவாலயங்களை அமைத்தல் மற்றும் சைவக்கிரியைகளை நடத்துதல் வேண்டும்

என்பதை முதன்மைப்படுத்தினார். சைவாகமங்களுக்கு மாறுபாடாக அமைக்கப்பட்ட ஆலயங்கள், அவற்றுக்கு மாறுபட நடைபெறும் கிரியைகள் மற்றும் சைவாகமங்களில் கூறப்படாத வழிபாட்டு முறைகள் என்பனவற்றைக் கண்டிப்பதன் வாயிலாக சைவாகமக் கருத்தியல் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தினார்.

மேலும் சைவாகமக் கருத்தை வளர்ப்பதற்காக சைவாகமக் கருத்தை விளக்கும் சைவசமய நெறி முதலிய நூல்களுக்கு உரை எழுதியும் பதிப்பித்தும் வெளியிட்டார். சைவாகம மறுமலர்ச்சியால் சைவாலயங்கள் சைவாகமம் கூறும் விதிப்படி அமைக்கவும், சைவாலயக் கிரியைகளை நடத்தவும் முற்பட்டனர். சைவாகமத்தில் கூறப்படாத வழிபாடுகள் நிராகரிக்கப்படுகின்ற நிலையும் ஏற்பட்டது. ஆகம மரபு சாராத ஆலயங்கள் பலவும் படிப்படியாக ஆகம மரபுக்கு உட்படுத்தப்பட்டன, சிறுதெய்வ வழிபாடு மாற்றப்பட்டு அவை பெருந்தெய்வமாக உருப்பெற்றன.

வேதாகம பாடசாலையை அமைக்க வேண்டும் என்று நாவலர் விரும்பினார். அவரது விருப்பம் பின்னர் திருக்கேதீஸ்வரத்தில் சிவானந்த குருகுலமாக உருவாகி பல குருமார்கள் அங்கு கற்று சைவாகமங்களில் புலமை பெற்றிருக்கின்றனர்.

எனவே ஆறுமுகநாவலர் இலங்கையில் ஏற்படுத்தியது சைவசமய மறுமலர்ச்சி என்பதைக் காட்டிலும் சைவாகம மறுமலர்ச்சி எனக் கூறுவதே மிகவும் பொருத்தமாக அமையும். இதனால் தான் இலங்கைத் தமிழ்ச் சைவப்பண்பாட்டில் சைவாகமங்கள் ஒரு பிரிக்கமுடியாத அம்சமாக இன்றுவரை அமைந்திருக்கின்றது.

திறவுச்சொல் சைவாகமம், ஆலயம், மரபு, மறுமலர்ச்சி

Some salient features of *Pati-paśu-pāśa* as expounded in
Mṛgendrāgama-Jñānapāda
 with special reference to the commentary of Nārāyaṇakaṇṭha and of
 Aghoraśiva.

Dr. Deepa Duraiswamy
 Chennai.

deepa.duraiswamy@gmail.com
 99400 48024 / 86102 59816

Mṛgendrāgama is said to comprise of the instructions of Indra to Sage Bharadvāja and other ṛṣī-s in the *badarīkāśrama*, compressing the wisdom of the Kāmika into an easily digestible form. It is therefore an *upāgama* of the Kāmikāgama. Unlike many *āgama*-s, fortunately all the four *pāda*-s survive today, along with the *Vṛtti* of the 10th century Kashmirian *śaiva* scholar, Bhaṭṭa Nārāyaṇakaṇṭha, (grandson/ grand-disciple of Bhaṭṭa Rāmakaṇṭha I, son/ disciple of Bhaṭṭa Vidyākaṇṭha and father/ *guru* of Bhaṭṭa Rāmakaṇṭha II, the 10th century author of the *Kiraṇavṛtti* and other important texts) and with the *Vṛttidīpikā* of Aghoraśivācārya, the prolific South Indian *śaiva* author and commentator of the 12th century.

The *vidyāpāda* of Mṛgendrāgama is a fairly elaborate text with 13 chapters, expounding the nature of *Pati*, *Paśu* and *Pāśa* in great detail. After the introductory chapter, the conceptions of *mokṣa* held by other philosophical schools are refuted including those of the Vedānta, Sāṅkhya and that of Vaiśeṣika. The next three chapters establish the nature of *Pati* – *patilakṣaṇaparīkṣā*, *patisvarūpanirūpaṇam* and an exposition on the *pañcakṛtya* functions of the *Pati*. Then the nature of the bound self, *paśu*, is discussed, followed by the nature of the bonds, *pāśa*. The succeeding chapters probe this *pāśa* further, detailing the origin and nature of *karma* and *māya*, exploring the *kalā* and other tattvas, the nature of the *pratyaya*-s and the order of evolution into the material world and *indriya*-s. The last chapter, the *adhvaprakaraṇam*, is a voluminous description of the different *bhuvana*-s -worlds, that exist at the intersection of the *kalā*-s and *adhva*-s. This chapter contains an interesting note on the location and structure of our own world, and our place in the universal (multiversal) order.

This paper studies the definitions of *Pati-paśu-pāśa* set forth by the text as well as the explanation of the commentators, with special focus on the doubts and arguments raised by Sage Bharadvāja and the counter-arguments that establish the Siddhānta position.

Snānavidhi as described in the Śaivāgama

Dr.Deviprasad Mishra
Researcher
French Institute
deviprasad@ifpindia.org
94430 68996

ब्रह्मादयोऽपि यदपाङ्गतरङ्गभङ्गा सृष्टिस्थितिप्रलयकारणतां व्रजन्ति।

लावण्यवारिनिधिवीचिपरिष्कृतायै तस्मै नमोऽस्तु सततं हरवल्लभायै॥

As it is described in the *Amarakośa* the word *snāna* is synonymous with *majjana* and *abhiṣeka*. The word *majjana* can be used for mortal people and the word *abhiṣeka* is used for divine or God. स्नात्यनेन स्नानम्। ष्णा शौचे। In a significant way *Dharmaśāstras* too give much more importance to purification. It is one of the *saṃskāra*-s of day today life. One cannot perform any rite without doing *snāna*. The *Dharmaśāstras* explain two type of *śuci*-s that is *antaḥ* and *bāhya*. The *antaḥ* is mainly through mantras and the *bāhya* is through *snāna*. Though other texts explain it as a common work, Śaivāgama takes it as a rite.

There are many texts which consider *snāna* as the remover of all kind of sins. In Rauravāgama it is said अतः परं प्रवक्ष्यामि स्नानं पापनिवृत्तये। where as शब्दकल्पद्रुम say स्नानं पवित्रमायुष्यं श्रमस्वेदमलापहम्। Ātmarthapūjāpaddhati says जलस्नानं प्रकर्तव्यं सर्वपापहरं शुभम्।

The texts like Carakasamhitā and Suśrutasamhitā take water as the medicine for the body as when it is applied in the body it cures many types of diseases. Cānakya explains everyone has to clean himself after these activities:

तैलाभ्यङ्गे चिताधूमे मैथुने क्षौरकर्मणि।

तावद्भवति चाण्डालो यावत्स्नानं न चाचरेत्॥

There are many types of *snanas* for different situations and it starts from three and ends at ten. The texts like *Santānasamhitā* and *Cintyāgama* explains only three types of *snāna*. Whereas *Kāraṇa* and *Dīpta* emphasise about five types of *snāna*, *Kāmika* and

Somaśambhupaddhati say six types, *Mrgendra* says seven types, an unknown source as quoted in *Ātmārthapujāpaddhati* prescribes eight types of *snānas* while in the *Vīratāntra* there are ten types.

The *Bhaviṣyottarapurāṇa* also explains about *snāna*

स्नातुस्तु वरुणस्तेजो जुह्वतोऽग्निः श्रियं हरेत्।

भुञ्जानस्य यमस्त्वायुस्तस्मान्न व्याहरेत्क्षिपु॥

I shall explain more elaborately in my paper on *Snānavidhi* in the seminar.

Some salient and uncommon doctrines expounded in the Nisvasatattvasamhita

Dominic Goodall
ECEO,
Pondicherry.
goodalldominic@gmail.com

The *Niśvāsātattvasamhitā* or *Niśvāsa*, a fundamental tantra of the Śaivasiddhānta, is an enormous, unpublished text of great antiquity that is full of unparalleled information about the early history of the Śaiva religion. The work is in many respects very different from other ancient Siddhāntatantras and is therefore quite difficult to interpret.

Although now transmitted to us in a single beautiful Nepalese manuscript of the 9th Century that is kept in the National Archives of Kathmandu (NGMPP A 41/14) and in three twentieth-century apograph copies, it was once widely known across the Indian subcontinent and beyond it, for it is mentioned in tenth-century inscriptions in Cambodia.

The work is divided into four large text-sections called *sūtras*. We are inclined to date what we think is the earliest layer of the text, namely the *Mūlasūtra*, to between 450 and 550 AD. It is thus a source of major importance for the early history of tantrism; but it also contains unparalleled information about more archaic forms of Śaivism followed by Pāśupata groups.

The first volume of a critical edition, prepared by Dominic Goodall, Alexis Sanderson, Harunaga Isaacson and others, has recently appeared from Pondicherry that covers the *Mūlasūtra*, *Uttarasūtra* and *Nayasūtra*. In this paper, Dominic Goodall will present some passages from the longest and still unpublished fourth *sūtra*, namely the *Guhyasūtra*.

சிவப்பிரகாசமும் சிவநெறிப்பிரகாசமும் - ஓர் ஒப்பாய்வு

முனைவர் ச. கோகுல் கிருஷ்ணன்

உதவிப்பேராசிரியர்

தமிழ்த்துறை

பாரதியார் பல்கலைக்கழகம்

கோயம்புத்தூர் - 641 046

shanmugagokul@gmail.com

98947 30311

சைவ சித்தாந்த தத்துவ மரபில் மெய்கண்ட தேவரின் சிவஞானபோதநூலை முதன்மையாகக் கொள்வது மரபு. அம்மரபு காரணத்தினாலே சைவசித்தாந்த சாத்திர நூல் தொகுதிக்கு மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் என்று பெயரிட்டனர் எனலாம். மெய்கண்ட

சந்தானத்திற்கு முந்திய உய்ய வந்த தேவ நாயனார் சந்தானத்தைச் சார்ந்த இரண்டு நூல்களும் மெய்கண்ட சாத்திரத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ளன. இதன் அடிப்படையில் மெய்கண்டார் காலத்திற்கு முன்பும் அவர் காலத்திலும் பல சைவ சித்தாந்த சாத்திர நூல்கள் தோன்றி இருக்கின்றன. மெய்கண்டார் காலத்திற்குப் பின்பு பல சைவ சித்தாந்த ஞான நூல்கள் வெளிவந்தன. அவைகள் அவ்வவ் மரபுகளின் பெயர்களில் தொகுக்கப்பட்டன. சான்றாகத் திருவாவடுதுறை ஆதீன பண்டார சாத்திரங்களைக் கூறலாம்.

மேற்கூறிய சைவ சித்தாந்த சாத்திர நூல்கள் முப்பொருளான பதி, பசு, பாசம் என்பவற்றில் கொள்கை மாற்றம் இல்லாமல் அவற்றைக் கூறும் வரிசை முறையிலே பல்வேறு மாற்றங்களோடு காணப்படுகின்றன. ஞானாசிரியர் சீடனின் ஆன்மப்பக்குவ நிலைக்கு ஏற்றார் போல் முப்பொருள்களைப் பற்றி சுருக்கமாகவும் மிகவும் விரிவாகவும் பேசியிருக்கின்றார்கள். இந்தக் கருத்தில் உமாபதி சிவம் அருளிச் செய்த சிவப்பிரகாசமும் வீழி சிவாக்கிரயோகிகள் அருளிச் செய்த சிவநெறிப்பிரகாசமும் இங்கு ஒப்பாய்வு செய்யப்படுகின்றன. முப்பொருள் உண்மைகளை இவ்விரண்டு நூல்களும் எவ்வாறு கூறியுள்ளன என்பது இங்கு ஒப்பாய்வு செய்யப்படுகின்றது.

சிவப்பிரகாசம் :

சிவப்பிரகாசம் உமாபதிசிவத்தால் அருளிச் செய்யப்பட்டது. உமாபதிசிவம் புறச்சந்தானக் குரவர்களுள் நான்காமவர். இவருடன் உபதேச சந்தான பரம்பரை முடிவுற்றது. இவருக்குப் பின்னர் அபிடேக பரம்பரை என்பது தொடங்குகின்றது.

இவர் எட்டு சைவ சித்தாந்த சாத்திர நூல்களை அருளிச் செய்துள்ளார். இவர் மறைஞான சம்பந்தரால் ஆட்கொள்ளப்பட்டவர்.

சிவப்பிரகாசம் கடவுள் வாழ்த்துடன் 101 பாடல்கள் கொண்டது. சிவஞான போதத்திலும் சிவஞான சித்தியாரிலும் கூறிய சைவ சித்தாந்த உண்மைகளைச் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தல் என்ற முறையில் சிவப்பிரகாசத்தைப் பாடியுள்ளார். மெய்கண்ட சாத்திரங்களுள் பொது உண்மைப் பாகுபாட்டை முதன்முதலில் அமைத்துப் பாடியவர் உமாபதி சிவமே. முதல் 50 பாடல்கள் பொதுவியல் பின் 50 பாடல்கள் உண்மையியல் ஆகும்.

சிவஞான போதத்திற்கு புடைநூலாகச் சொல்லப்படக் கூடியது சிவப்பிரகாசம். சிவஞான முனிவர் தமது சிவஞான மாபாடியத்துள் பல இடங்களில் புடைநூல் என்றும் புடைநூலாசிரியர் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளதை ஒப்பு நோக்கலாம். மேலும் சிவஞான முனிவரார் மாபாடியத்தில் அதிகமாக மேற்கோள் காட்டும் பாடல் சிவப்பிரகாசப் பாடல்களே ஆகும். உமாபதி சிவம் செய்த எட்டு நூல்களும் சிவஞான போதத்திற்கு புடைநூல்களே என்பது சித்தாந்த பண்டித பூஷனம் முனைவர் ர.வையாபுரி அவர்களின் கருத்து.

சிவநெறிப் பிரகாசம்:

சிவநெறிப் பிரகாசம் என்ற நூலின் ஆசிரியர் வீழிச் சிவாக்கிர யோகிகள். இவர் சூரியனார் கோயில் ஆதீனத்தைச் சேர்ந்தவர். இந்த ஆதீனம் கந்த பரம்பரை என்றும் வாமதேவ சந்தானம் என்றும் வழங்கப்படும். இந்த ஆதீனத்தை நிறுவியவர் சிவக்கொழுந்து சிவாச்சாரியார் எனும் சிவாக்கிர யோகிகள் ஆவார். அவரிடத்தில் ஞான உபதேசம் பெற்று ஆசாரிய அபிடேகமும் பெற்றவர் சிவாக்கிர யோகி. திருவீழிமலையில் மடம் அமைத்து உபதேசம் செய்து வந்தமையால் இவர் வீழி சிவாக்கிர யோகி என்று குறிப்பிடப்படுகின்றார். இவர் ஞானாசிரியராக இருந்து உபதேசம் செய்ததோடு மட்டுமல்லாமல் ஞான நூல்களை இயற்றியும் சைவ சித்தாந்த நூல்களுக்கு உரையெழுதியும் உள்ளார் என்பது மிகுந்த சிறப்பிற்குரியது.

சுவானந்த நாச்சியார் என்ற அடியாருக்கு உபதேசித்து அருளிய நூல் சிவநெறிப்பிரகாசம் ஆகும். இந்நூல் 215 விருத்தங்களை உடையது. பௌஷ்கராகம ஞானபாத்தையும் வாதுள ஆகமத்தையும் அடியொற்றி இயற்றப்பட்டுள்ளது என்று இந்நூலின் உரையாசிரியர்களில் ஒருவரான சபாரத்தினம் அவர்கள் கூறியுள்ளார். பாயிரப் பகுதியை அடுத்து அளவைகளைப் பற்றி பேசி பதி, பசு, பாச இலக்கணங்களைக் கூறி தத்துவ தாத்துவிக இலக்கணங்களை விரித்துரைத்த பின் சத்திநிபாதம் குறித்து விரிவாக

உரைத்துள்ளார். வேறு எந்த நூல்களுள் இல்லாத சிறப்பு தீக்கை பற்றியும் தீக்கை வழங்கக் கூடிய ஆசாரியர் இலக்கணத்தையும் விரிவாக எடுத்துரைத்துள்ளார்.

பல்வேறு சிறப்புகள் பொருந்திய இவ்விரு ஞானப் பனுவல்கள் கூறும் பதி, பசு, பாசங்கள் பற்றிய கருத்துக்கள் ஒப்பாய்வு செய்யப்பெறுகின்றன.

சைவ சித்தாந்த ஞான நூல்களான சிவப்பிரகாசமும் சிவநெறிப் பிரகாசமும் முப்பொருள்களின் பொது மற்றும் உண்மை நிலையினை சீடர்களின் ஆன்மப்பக்குவ நிலைக்கு ஏற்ற வகையில் கூறியுள்ளன. அவைகளை ஒப்பாய்வதன் மூலமாக இருவேறு உபதேச மரபினுள் உள்ள ஒற்றுமைகளை அறியலாம்.

२
ओम् श्री गुरुभ्यो नमः

शिवाभ्यां नमः

सिद्धान्तसारावलि: योगपादचर्यापादविषया:

Sivagamachoodamani,
S.Gowrishankara sivam.
Assistant Researcher
École Française d'Extrême-Orient
Centre de Pondichéry.
gowrishanthi1986@gmail.com
98845 14083

யோகபாதம்:-

தத்துவ சோதனையின் மூலம் அத்வாமுர்த்திகளை சிவஞானம் அடைவதற்கு நம் மனது ஒரு வாயுதாரணின் மூலம் யோகாப்யாசம் செய்ய சிவத்தோடு சைவயோகம் செய்ய யோகபாதமானது வழிகாட்டுகிறது, நம் தேஹத்தில் சுஷும்நா நாடி முதல் மொத்தம் எழுபத்து ஏழாயிரம் நாடிகள் உள்ளன, அதில் முக்கிய நாடிகள் முப்பத்தி இரண்டாகும். இதில் சுஷும்நா, பிங்களை, இடை இந்த மூன்று நாடிகளும் முக்கியமாகும், மூலாதாரம் முதல் ஆக்ஞை வரை ஆறு சக்ரங்களும், அதற்கு மேல் த்வாதசாந்தம் வரை நான்கு சக்கரங்களையும் வ்யாபித்து, ப்ரம்மரந்த்ரம் வரை சகல ரூபமாகவும் த்வாதசாந்தத்தில் நிஷ்களரூபமாகவும் நாடியானது இருக்கின்றது, இதனால் சிவனுக்கும் ஆன்மாவுக்கும் யோக மார்கத்தின் மூலமாக ரேசக, பூரக, கும்பகங்களோடு கூடிய ப்ராணாயாம சஹிதநாய் ஹ்ருதய கமலத்தில் கர்ணிகையில் இருக்கக்கூடிய சூரியமண்டலம், சந்திரமண்டலம், இவற்றுக்கும் மேலான அக்நி மண்டலம் அதன் மேல் சக்தி மண்டலத்தில் இருக்கின்ற தாமரைக்கொடியானது சமானமாயிருக்கின்ற தேஜோரூபத்தை அடைந்த மனது உள்ளவனாய் அதற்கு அப்பால் தனது த்வாதசாந்தத்தில் இருக்கின்ற நிர்மல உதகத்திற்கு சரியான காந்தியுள்ள ஞானத்தினாலே பரமசிவனைப் ப்ரத்யக்ஷமாக காண்கிறான்.

சர்யாபாதம்:-

காமிகாதி ஆகமங்களுக்கு உண்டாகிய சிவபேத ருத்ரபேத நாமதேய முறைகளை கூறுகின்றார். அவபோத ரூபம் என்றும் சப்தரூபம் என்றும் இருவகை, அவற்றுள் அனாதியான ஆணவமலரஹிதராய் ஆத்யந்த சூன்யராய் சர்வார்த்த ப்ரகாசராய் சர்வானுக்ரஹராய் இருக்கின்ற பரசிவனுடைய ஞானமானது அவபோதரூபமாகும், இருபத்தெட்டு சிவாகமங்களின் பெயர்கள் வந்த காரணம் ஆகமஞானத்தின் விசேஷம், பவித்ரோத்ஸவ காலநிர்ணயம் நான்கு வித பவித்ரத்திற்கும் அளவு சல அசல லிங்கத்திற்கு நூல் இத்தனை முடிச்சினையென்பது முதலான ஆத்ம வித்யா சிவ கங்காவதாரபவித்ரங்களை சமர்ப்பிக்கும் முறை பாபிகளுடைய த்ரவ்ய க்ரஹணத்தால் உண்டான தோஷத்தை பரிஹரிக்க ப்ராஸாத மந்த்ரத்தை உச்சரிக்கும் முறை, தீசைஷ பெற்றவர்களுக்கு செய்யும் அந்தியேஷ்டி விதி, தீசைஷ அல்லாதவர்களுக்கு செய்ய வேண்டிய விபரம் மற்றும் சைவ ச்ரார்த்தம் செய்யும் விபரமும் சிவலிங்க ப்ரதிஷ்டையில் ஐந்து பேத விபரமும், ஆட்ய, அநாட்ய, சுரேட்ய சர்வ சமமென்னும் லிங்க லக்ஷணமும், மேற்கண்ட லிங்கசிரோரூபமும் அதைச் செய்யும் வகையும் பாணலிங்க விளக்கமும் அதன் பூஜையின் பயனும், பூஜைக்கு உதவாத பாணலிங்கங்களைப் பற்றியும், பூலோகத்தில் பதிநான்கு கோடி பாணலிங்கம் இருக்கும் ஸ்தல விசேஷமும் லிங்கபீட முதலானவற்றில் ந்யாசங்கள் செய்ய ஆத்ம, வித்யா, சிவதத்வத்ரய ஸ்வரூபத்தையும், ஆதாரசக்தி ஸ்வரூபத்தையும் கூறுகிறது. வர்ணாசிரமாதி தர்மானுஷ்டானம், பூஜோபகரண விஷயங்கள் நடைமுறை விதிகளும் நிரூபணம் செய்ய பட்டுள்ளன இவையே சர்யாபாத விஷயமாகும்.

विविधागमप्रतिपादितचर्यापादविषयाः एकः सङ्ग्रहः

(சைவாகம நூல்களில் உள்ள சர்யாபாதவிஷயங்களின் சுருக்கம்)

D. ஜகதீச சிவாசார்யர், M.A., M.Phil.,
தலைமை ஆசிரியர்,
வேதசிவாகம பாடசாலை, தபோவனம்.
agamam28@gmail.com
9445213867

चतुष्पादः समाख्यातो मम धर्मः सनातनः।

ज्ञानं क्रिया च चर्या च योगश्चेति सुरेश्वरि॥

ஸித்தாந்த சைவாகமங்களான காமிகம் முதல் வாதுளம் ஈறாக உள்ள சைவாகமங்களில் சர்யா, க்ரியா, யோக, ஞான என்ற நான்கு பாதங்களால் “தர்ம-அர்த-காம-மோக்ஷ” என்ற புருஷார்த்தசதுஷ்டயத்தை அடையக்கூடிய ஸநாதனதர்மமானது உபதேசிக்கப்படுகிறது.

மிகவும் அரிதான மானுடப்பிறவியை இறையருளால் அடைந்த நாம், இப்பிறவிப்பயனை அடைய ப்ரதிஷ்ணமும் முயல வேண்டும். “மெய்யே உன்பொன்னடிகள் கண்டு இன்று வீடு உற்றேன்” என்ற மணிவாசகருடைய கூற்று இறைவனை தரிசிப்பதால் மோக்ஷம் கிட்டும் என்று உணர்த்துகிறது.

“पुरुषार्थचतुष्टयेषु मोक्ष एव परमपुरुषार्थः”

என்று இருப்பதால் மோக்ஷசித்தியை எளிதில் பெற்றுத் தரக்கூடிய தீக்ஷை என்பதான முக்கிய க்ரியையை நன்கு விவரிப்பதாக சைவாகமங்கள் உள்ளன. அச்சிவாகமங்களாவன

“आगतं पञ्चवक्त्रात् गतञ्च गिरिजानने।

मतञ्च वासुदेवस्य तस्मात् आगममुच्यते॥

சைவபெருமானுடைய ஐந்து திருமுகங்களிலிருந்து வந்ததும், அவை சக்தியினுடைய திருச்செவிக்குச்சென்றதும், மேலும் வாசுதேவரால் போற்றப்பட்டதுமான சைவாகமங்கள் நான்கு பாதங்களோடு உலகமக்கள் வாழ்வில் இன்றியமையாத ஒன்றாக விளங்கி வருகின்றன.

அரியபல விஷயங்களை போதிக்கவல்ல சர்யாபாத விஷயங்களை சிறிதளவு கூற முற்படுகிறோம்.

वर्णाश्रमप्रयुक्तस्य मयैव विहितस्य च।

ममार्चनादिधर्मस्य चर्या चर्येति कथ्यते॥

வர்ணாச்ரம நியமங்கள், சைவஷோடச ப்ரக்ரியா, ஸதாசார விஷயங்கள் போன்ற பல அரிய விஷயங்களை நன்கு விளக்குவதாக அமைந்திருக்கிறது சர்யாபாத உபதேச நன்மொழிகள்.

மேலும் க்ரியா, ஞான, யோக பாத விஷயங்களை அனுஷ்டிப்பதால் எவ்வாறு ஆன்மாவிற்கு மோகஷம் ஸித்திக்குமோ, அவ்வாறே சர்யா பாதத்தில் உள்ள கிரியையகளை அனுஷ்டிப்பதாலும் மோகஷம் ஸித்திக்கும் என்பதையும் விளக்கிக் கூறும் வண்ணம் அமைகின்றது. இது போன்று மனிதவாழ்வில் இன்றியமையாத மிக முக்கிய பல அரிய விஷயங்களை போற்றி கூறுகின்ற சர்யாபாத விஷயங்களை அறிய முற்படுவோம்.

2

शिवप्रतिष्ठाविधिः - मुख्यक्रियासु मूलागमपद्धत्योः सामान्यविशेषांशाः

V.Kannan gurukkal,
Archakar, malaikoil ,
Mint, Chennai.
kannansiva940@gmail.com
9791013021

पिण्डिकायामुमादेवी लिङ्गे स्याच्च सदाशिवः।

तयोर्यः क्रियते योगस्सा प्रतिष्ठेति गद्यते॥

यत्र ब्रह्मशिला मध्ये लिङ्गमादौ विधाय च।

अव्यक्तं मुखलिङ्गं वा पीठबन्धं विधाय च।

शुद्धलग्नं समासाद्य योगः पिण्डिकया सह क्रियते सा प्रतिष्ठा स्यात्।

பிரம்ம சிலையின் நடுவில் விதிப்படி லிங்கத்தை ந்யாஸஞ் செய்து பீடபந்தத்தைச் செய்து நல்ல லக்ஷத்தில் பிண்டிகையுடன் மந்திரங்களாற் செய்யப்படும் சேர்க்கை பிரதிஷ்டை எனப்படும். இந்த ப்ரதிஷ்டையில் மூலாகமங்களிலும், பத்ததிகளிலும் சாம்யமான க்ரியைகளின் வரிசை க்ரமத்தை சுருக்கமாக இந்த கட்டுரையில் காண்போம்.

पञ्चविधप्रतिष्ठालक्षणम्

ज्ञानशक्त्यात्मके लिङ्गे क्रियाशक्तेस्समर्पणम्।

पीठस्य विधिना योगः प्रतिष्ठा सा च पञ्चधा॥

ப்ரதிஷ்டை ஐந்து வகைப்படும். அவை;- 1. ப்ரதிஷ்டா, 2. ஸ்தாபநம், 3.ஸ்தித ஸ்தாபநம், 4.ஆஸ்தாபநம், 5.உத்தாபநம் இவற்றுள் ப்ரதிஷ்டை என்பது முதன்முதலில் கர்பக்ருஹத்தில் லிங்கம், பிண்டிகை, ப்ரம்மசிலை ஆகியவற்றை மந்த்ர பூர்வகமாக நிலை நிறுத்துவது. இவ்வாறு ஸ்தாபிப்பதற்கு முன்பு லிங்காதி சிலைகளுக்கும், கர்பக்ருஹத்திற்கும் பல ஸம்ஸ்காரங்கள் கூறப்படுகின்றன. அவை

ஸ்ரீமத் பூர்வ காமிகாகமம் :- சிவ ப்ரதிஷ்டையில் முக்கிய க்ரியைகளாக ஸ்ரீமத் பூர்வகாமிகாகமத்தில் கூறப்படுவஃ. நயனோன்மீலனம், க்ராமப்ரதக்ஷிணம், ஜலாதிவாஸம், யாகமண்டபபூஜை, ஸ்நபநம், கௌதுகம், சயநாதிவாஸம், மந்த்ர ந்யாஸம், கும்பஸ்தாபநம், ஹோமம், மறுதினம் காலை லிங்கத்தையும்

பிண்டிகையையும் சேர்த்தல், நந்த்யாவர்த சிலா யோஜனம், அஷ்டபந்தன விபரம், சாந்தி கும்பாபிஷேகம், மந்த்ரந்யாஸம், ஸ்பர்சாஹுதி, கும்பாபிஷேகம் ஆகியவை விளக்கப்பட்டு பிறகு குருவானவர், மூர்த்திபர்களுடனோ, தான் மட்டுமோ மூன்று (அ) இரண்டு (அ) ஒரு நாளோ அதிலும் 3,2 அல்லது 1 காலம் ஹோமம் செய்து நான்காவது நாளில் ஸ்நபனம் செய்ய வேண்டும். மேலும் லிங்கம், பிண்டிகை, இரண்டையும் சேர்க்கும் விஷயத்தில் ப்ரதிஷ்டைக்கு 7 நாட்கள் முன்பே லிங்கம், பிண்டிகை, ஆதாரசிலை ஆகியவற்றை ஸ்தாபித்து மற்ற க்ரியைகளை பின்னாட்களில் செய்யலாம் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ரீமத் அகோர சிவாசார்ய பத்ததியில் 18 க்ரியைகளை விளக்குகிறார். அவை 1. ம்ருத்ஸங்க்ரஹணம், 2.வாஸ்து பூஜனம், 3.அங்குரார்பணம், 4.மண்டபாராதநம், 5.ஹோமம், 6.பிம்பசுத்தி 7.நயனோன்மீலனம், 8.ஜலாதிவாஸம், 9.ஸ்நபனம், 10.ப்ரதக்ஷிணம், 11.ரசக்ஷாபந்தனம், 12.சயநம், 13.மந்த்ரந்யாஸம், 14.கும்பாபிஷேகம், 15.அஷ்டபந்தனம், 16.கும்பாபிஷேகம், 17.நாமக்ருதி:, 18.விவாஹம் ஆகியன.

இவ்வாறே ஸ்ரீமத்பூர்வகாரணாகமத்திலும் லிங்கஸ்தாபனவிதி படலத்தில் அங்குரம், யாக மண்டப அலங்காரம் முதலியன, ஸ்நானமண்டபம், நயனோன்மீலனம், லிங்கசுத்தி, சயநம் போன்ற க்ரியைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன இவ்வாறே மதங்கபாரமேச்வராகமம், ரௌரவோத்தராகமம், அம்சமதாகமம், சுப்ரபேதாகமம் ஆகியவற்றிலும், சிவப்ரதிஷ்டாங்க க்ரியைகள் விரிவாக கூறப்பட்டுள்ளன. ரௌரவோத்தர ஆகமத்தில் கும்பாபிஷேகத்திற்கு பின்பு 1000 (அ) 500 (அ) 250 ப்ராஹ்மணர்களுக்கு போஜனம் கூறப்படுகிறது. அதே போன்று சுப்ரபேதாகமத்தில் உத்ஸவம் கூறப்படுகிறது. சிவலிங்க ப்ரதிஷ்டாவிதியில் ப்ரதிஷ்டையினுடைய 64 க்ரியைகள், 30 க்ரியைகள் மற்றும் 18 க்ரியைகள் விவரிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே மூலாகமங்களிலும், பத்ததிகளிலும் சிவப்ரதிஷ்டையிலுள்ள முக்ய க்ரியைகளை கருத்தரங்கில் கட்டுரையின் மூலமாக விரிவாகக் கூற விழைகிறேன்.

உ

श्रीमद्देशिकपादेभ्यस्सशक्तिभ्यो नमो नमः।

सदाशिष्टात्मचिद्यक्तिकारणेभ्यो नमो नमः॥

सदाशिवादिसमस्तगुरुभ्यो नमः

शैवश्राद्धविधिः

S.கபாலி வைத்யநாதன் (எ) சே.கபாலி குருக்கள்,
அர்ச்சகர்
ஸ்ரீகல்பகாம்பிகா ஸமேத ஸ்ரீகபாலீச்வரஸ்வாமி தேவஸ்தானம்,
திருமயிலை, சென்னை 4.

श्राद्धम् = श्रद्धया दत्तं भोजनं श्राद्धमुच्यते । என்று சிராத்தபத
விளக்கத்தையும்,
“नित्यं, नैमित्तिकं, काम्यं, वृद्धिः, पार्वणमेव च । प्रोक्तं पञ्चविधं श्राद्धं ज्ञात्वा कर्म समाचरेत्॥” என்று 5 வித
சிராத்தங்களையும் அவைகளின் விளக்கங்களையும், அவசியத்தையும்,
ஏகோத்திஷ்டம், ஸோதகும்பசிராத்தம், நவசிராத்தம், ஷோடசசிராத்தங்களைப்
பற்றியும் விரிவாக
“உத்தரகாமிகாகமம்” கூறுகிறது.

“शैवश्राद्धविधिर्मुख्यो ह्यादिशैवैरनुष्ठितः। என்று சைவசிராத்தத்தின் முக்கியத்தையும்,
“शैवश्राद्धमकृत्वा यो वैदिकश्राद्धमाचरेत्। दीक्षितश्च मृतश्चैतावुभौ निरयगामिनौ॥ ” சைவ சிராத்தத்தைச்
செய்யாமல் வைதிகசிராத்தத்தை மட்டும் செய்தால், அதைச்செய்யும் தீக்ஷிதர்
மற்றும் இறந்தவர் இருவரும் “நிரயம்” எனும் நரகத்தை அடைகிறார்கள்
என்பதையும்,

“पार्वणं सृष्टिरित्युक्तं वृद्धिः स्थितिरुदाहृता। काम्यं संहारमित्युक्तं नैमित्तं च तिरोहितम्। नित्यं अनुग्रहः
प्रोक्तं श्राद्धं पञ्च प्रकारतः। என்று பஞ்சகிருத்ய ப்ரகாரமாக 5 சிராத்தங்களையும்
அவற்றைச் செய்ய வேண்டிய காலங்களையும், அன்னசிராத்த - ஆமசிராத்த
அதிகாரிகளையும்,

“आचार्यैकैकभुक्तेन कोटि भुञ्जीत यो नरः। लक्षन्तु साधके भुक्ते पुत्रे दशसहस्रकम्। समयस्थे सहस्रं
स्यात् भुक्तेचैवं फलप्रदम्॥” என்று போக்தாக்களை அனுசரித்துப் பலன்களையும்,

“शिवपूजापरो विप्रः शिवद्विजकुलोद्भवः। शिवदीक्षायुतश्चैव उत्तमः परिकीर्तितः॥” என்று ஆதிசைவரை ச்ரராதத்தத்தில் போக்தாவாக வரிப்பதை உத்தமமாகவும்,

“अपत्नीको” என்று தொடங்கி யார்யாரை வரிக்கக் கூடாது என்பதையும், அப்படிச் செய்யின் “கர்மநிஷ்பலம்” என்பதையும், “अभावे ब्रह्मचारी च देशिकः पतिहीनकः। तस्मात् सर्वप्रयत्नेन आदिशैवन्तु कारयेत्॥” என்று யாருமே கிடைக்காதபோது “ஆதிசைவ ப்ரஹ்மசாரீ” மற்றும் அபத்னீகராக (மனைவியற்றவராக) இருந்தாலும் தேசிகராகிய ஆதிசைவ சிவாசார்யாரை போக்தாக்களாக வரிக்கலாம் என்றும்,

“आचार्याणां कृते श्राद्धे” என்ற ச்லோகத்தில் (ஆசார்யாபிஷேகம் செய்து கொண்டு சிவத்வம் அடைந்த) ஆசார்யர்களின் சிராத்தத்தில் ஆசார்யாபிஷேகம் ஆனவரை வரிக்க வேண்டும் என்றும், அப்படியில்லாதவரை வரிக்கக் கூடாது என்றும், ஸம்ஸ்கார பேதத்தினால் அந்தந்த ருத்ராதி பதங்களை அடைந்தவர்களுக்கேற்ப போக்தாக்களை வரிக்க வேண்டும் என்பதையும்,

ஆசார்யர், விசேஷதீக்ஷிதர், ஸாமான்யஸமயீ இவர்களில் சிராத்தத்திற்குரிய “விச்வே தேவர்களையும் - பித்ருக்களையும்” வரிசைப்படுத்தி மேலும் நிமந்த்ரண ப்ராஹ்மணவரணம், ஆஸந ஸ்தானம், ப்ரதக்ஷிணம் விக்னேச்வரபூஜை, புண்யாஹம், பஞ்சகல்யம், ச்ரராத்தானுக்ளை, ஸகளீகரணம், விக்னேசப்ரார்த்தனா, ஸங்கல்பம், யாகேச்வரபூஜை முதலியவைகளையும், தேவதார்க்யகரணம், பித்ருக்களுக்குண்டான அர்க்யம், ஆவாஹனாதிகள் - உபசாரங்கள் அக்னிகார்யம் ஹுதசேஷ அன்ன விநியோகம், போஜனம், த்ருப்தியின் பொருட்டு “விகிரம்” வாயஸபிண்டம், உச்சிஷ்டக்ஷாளனம் (உண்ட இடத்தூய்மை செய்தல்), தாம்பூலம் - தக்ஷிணை, ப்ரதக்ஷிணம் - நமஸ்காரம் - ஆசீர்வாதம் - பிராம்மண உத்வாஸனம், கோழிமுட்டையின் அளவினதாக 24 பிண்டங்கள் வைத்தல் இவைகளை வரிசைப்படுத்தியும் ;

பிண்டங்களை விஸர்ஜனம் செய்தபின் :-“पिण्डांश्च गोषु विप्रैभ्यो दद्याद्ग्नौ जलेऽपि वा ” பசுக்களுக்கு வைத்தல் (அ) ப்ராஹ்மணர்களுக்கு அளித்தல் (அ) அக்னியிலிடுதல் (அ) ஜலத்தில் கரைத்தல் இவைகளை விதித்தும், “कुलपत्या वा भक्ष्यं पिण्डं पितामहम्” என்று மத்யமபிண்டமான பிதாமஹ பிண்டத்தை - பத்னீக்கு (புத்ரப்ராப்தியின் பொருட்டு) தரச் சொல்லியும்,

கர்மஸித்திக்காக தத்வபதமந்த்ர ஹோமங்களையும், பவாதி 8X3=24 மந்த்ரங்களால் (பவாய தேவாய ஸ்வாஹா, பவஸ்ய தேவஸ்யபத்ன்யை ஸ்வாஹா, பவஸ்ய தேவஸ்ய ஸுதாய ஸ்வாஹா) பத்னீ-ஸுதர்களோடு கூடிய

ஆஹுதிகளையும், பூர்ணாஹுதியையும், ப்ராயச்சித்தாஹுதி, அந்தர்பலி, உபஸ்தானம், தேவோத்வாஸனம், அக்னி உத்வாஸனம், பவித்ர விஸர்ஜனம், ஹோமரசஷாதாரணம், கர்மார்ப்பணம் இவைகளைச் சொல்லியும்,

"परेऽहनि विशेषेण तर्पणञ्च समाचरेत्। अथवा तद्दिने वाऽपि तर्पणञ्च क्रमात् गुरो॥" என்று பரேஹநி தர்ப்பணத்தை, மறுநாள் அல்லது அன்றே செய்வதற்கும் விதியைக்கூறி, மேலும் "अग्नौ हुतेन देवस्थाः" என்று ஆரம்பித்து 7 விதமான த்ருப்தியைச் சொல்லியும் "शिवश्राद्धे यदा भुङ्क्ते दोषस्तत्र न विद्यते" என்று சைவச் சாரத்தபோஜனத்தினால் தோஷமில்லை" என்பதையும், மேலும் சைவசிராத்தபலனாக "சிவஸாயுஜ்யத்தையும் கூறி "அஜிதாகமம்" அமைகிறது.

சிராத்தத்தில் சாப்பிட்டுவிட்டு செய்யக்கூடாதவை:-

"पुनर्भोजनमृद्धानं भाराध्ययनमैथुनम्। दानं प्रतिग्रहं होमं श्राद्धं भुत्त्वाष्ट वर्जयेत्॥ இந்த 8 விஷயங்களையும் வர்ஜிக்கக்கூறுகிறது உத்தரகாமிகாகமம்.

एकोद्दिष्टश्राद्धम्:-

அகோரசிவாசார்ய பத்ததி-ப்ரபா வ்யாக்யானம் :-

"एक एव यतस्तिष्ठेत् एकोद्दिष्टमथो मतम्। एकोद्दिष्टं देवहीनं एकाघ्यैकपवित्रकम्॥ आवाहनाग्नौ करणवीहीनमपसव्यवत्।"

இறந்தவரை மட்டும் உத்தேசித்துச் செய்வது "ஏகோத்திஷ்டம்". விச்வேதேவர், ஆவாஹனம், அக்னிகார்யம் கிடையாது. ப்ராசீனாவீதி- ஒருபில் பவித்ரம் - ஒருஅர்க்யம் இப்படியாகச் செய்வது "ஏகோத்திஷ்டம்" என்றும், சக்திக்கு தக்கவாறு -

पवित्रं यज्ञसूत्रञ्च कमण्डल्वक्षपादुके। दण्डं कौपीनभस्माङ्गं योगपट्टातपत्रकम्।

उष्णीषमुत्तरीयञ्च वस्त्रं हेमाङ्गुलीयकम्। हेमरत्नं घृतं तैलं गौर्भूमिर्भोजनाङ्गकम्।

शयनीयं सर्वधान्यदासीदासोपहारकाः। चतुर्विंशतिदानानि चैकोद्दिष्टे तु संमतम्॥

என்று 24 தானங்களையும், "एकोद्दिष्टानि पञ्चदश कर्तव्यानि" என்று 15 ஏகோத்திஷ்ட சிராத்தங்களையும்,

"मरणाहात् समारभ्य वत्सरान्तं प्रतिदिनं सोदकुम्भानि भोजनानि दातव्यानि" மரணதினமுதல் வருஷமுடிவுவரை தினமும் "ஸோதகும்பசிராத்தம்" செய்ய வேண்டும் என்று "க்ரியாக்ரமத்தியோதிகா"வில் அகோரசிவாசார்யாரும் கூறுகிறார்.

“तद्दिने तु पितृश्राद्धं कुलकोटि समृद्धयेत्” என்ற அஜிதாகம வாக்கியத்திற்கிணங்க
சைவச்ராத்தங்களை செய்து அனைவரும் நற்பேறு பெற குருவருளையும் -
திருவருளையும் சிந்தித்து சிற்றூரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

உ

தசகாரியமும் ப்ராஸாதயோகமும்

G. கார்த்திகேய சிவம்,
சைவாகமவிரிவுரையாளர்,
ஸ்ரீஸ்கந்தகுரு வித்யாலயம்,
திருப்பரங்குன்றம்.
karthikganga@gmail.com
94431 90783

ஆணவமலத்தினால் கட்டுண்டு தவிக்கும் ஆன்மாக்களை அத்தளையிலிருந்து கரையேற்றத் திருவுளம்பற்றிய சிவபெருமான், ஆன்மாக்களுக்கு தனு-கரண-புவன-போகங்களை அளித்து அருள்புரிகிறான். அவற்றைப் பயன்படுத்தி சிவபெருமானை அடைய முயற்சிக்கும் உயிர்கள் சாதனை எனும் பயணத்தில் அடையும் அனுபவக்களங்களை ஞானநூல்கள் பலவாறாகப் பேசுகின்றன. அவற்றுள் ஒன்று “தசகாரியம்” என்பதும் ஆகும். அவ்வாறு ஏற்படுகின்ற அனுபவங்கள் பத்தாகையால் அவ்வனுபவங்களை விளக்கும் முறையும் நூல்களும் தசகாரியம் என்ற பெயரால் அழைக்கப்படுகின்றன. தசகாரியங்களாவன :- தத்வரூபம், தத்வதர்சனம், தத்வசுத்தி, ஆன்மரூபம், ஆன்மதர்சனம், ஆன்மசுத்தி, சிவரூபம், சிவதர்சனம், சிவயோகம், சிவபோகம் என்பன ஆகும்.

தத்துவரூபம்: நிலம் முதல் சிவம் ஈறாக முப்பத்தாறு தத்துவங்களால் அமைக்கப்பெற்ற தனு-கரண-புவன-போகங்களை உயிரானது தன்னின் வேறாகக் காண்பதே தத்துவரூபம். அம்முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் சுத்தாசுத்தமாயையின் விளைவு என்றும் அறிவற்றன என்றும் அறிவது தத்துவதர்சனம். தத்துவங்களிலிருந்து தன்னை நீக்கித் தனித்துக் காண்பது தத்துவசுத்தி.

ஆணவமலத்தினின்றும் நீங்கிய உயிர் திருவருளைத் தன்னில் காண்பது ஆன்மரூபம். அவ்வாறு கண்ட உயிர் தன்செயல் நீங்கி நிற்பது ஆன்மதர்சனம். உலகியற் பொருள்களில் அழுந்தியும் அறிந்தும் வந்த உயிர் அந்நிலை நீங்கப்பெற்று திருவருளால் சிவத்தை அடைந்து அதனுள் தான் அடங்கி இருக்கும் நிலை ஆன்மசுத்தி.

உயிர்கள் அனைத்தினும் நீங்காது உறையும் இறைவன் கருணையே வடிவுகொண்டு உயிர்களுக்குப் பாசநீக்கம் செய்வதற்காகவே ஐந்தொழில்களைச்

செய்கிறான். அவ்வாறு அருள்பவன் சிவபெருமான் ஒருவனே என்று அறிவது சிவரூபம்.

யான் எனது என்ற செருக்கு அழியும் வண்ணம் திருவருள் உயிர்களிடத்தில் தோன்றுதலே இறைவனது திருவடி; பார்க்கும் இடமெங்கும் சிவமாகவே தோன்றுதல் இறைவனின் திருமுகம்; இத்தகைய சிவப்பேற்றினால் வாக்கு மனங்களுக்கு அப்பாற்பட்டு நிகழும் பேரின்பமே திருமுடி; என்பவற்றை அறிந்து, அவ்விறைவனே எங்கும் நீக்கமற நிற்கின்றான் என்பதை உணர்ந்து, தத்துவங்களில் சிக்காமல், யான் எனது எனும் செருக்குறாமல், அனைத்திற்கும் காரணம் திருவருளே என உணர்ந்து, திருவருளை விளைவிக்கும் சிவத்தில் அழுத்தி மேலான இன்பத்தை அனுபவித்திருத்தல் சிவதர்சனம்.

உயிர்களுக்கு உண்டாகும் போகங்கள் நிலையற்றவை, மாயாகார்யம் என்று அறிந்தும், அதனால் ஏற்படும் இன்ப-துன்ப அனுபவங்களை நம்வினையால் வந்தவை என்று உணர்ந்தும், அவற்றை அறியவும் நுகரவும் நமக்கு அறிவு இருப்பினும் அவ்வறிவு இறையருளால் வந்தது என உணர்ந்து அவ்வருளைத் தனது திருமேனியாகக் கொண்ட சிவத்தின் உண்மையைக் கண்டு - பற்றி உலகத்தின் இயக்கத்திற்குக் காரணம் சிவமே என அறிந்து அதோடு கலந்து நிற்பது சிவயோகம்.

அவ்வாறு சிவத்தோடு கலந்து நிற்கின்ற பெரியோர்கள் செய்யும் செயல்கள் அறமாயினும் மறமாயினும் அது தன் செயல் என்ற உணர்வின்றி நிற்கும் நிலை சிவபோகம்.

இனி பிராசாதயோகம். இறைவன் எழுந்தருள்கின்ற இடமாகிய கோயிலுக்கும், விமானத்திற்கும், இறைவனை எழுந்தருளச் செய்ய உதவும் சாதனமாகிய மந்தரத்திற்கும் ப்ராசாதம் என்று பெயர். இவற்றுள் இறைவனை எழுந்தருளச்செய்யும் மந்தரமாகிய பிராசாதத்தை ஆகமங்கள் த்ரி-சது: -பஞ்ச-ஸப்த-அஷ்ட-நவ-த்வாதச-ஷோடசகலா பிராசாதம் எனப் பலவாறு விர்த்துப் பேசும். அந்தப் பிராசாதமந்தரங்களை - கலை, மாத்திரை, ஒளி, அளவு, இடம், காரணைசர், தத்துவ வ்யாப்தி, வடிவம், சூன்யம் என்ற பேதங்களோடு அறிந்து தியானிப்பதே பிராசாதயோகம் என்பதாகும். இறைவனை அடையமுயற்சியில் உயிர்கள் பெறும் அனுபவங்களை அறிதல் தசகார்யம்; உணர்தல் ப்ராசாதயோகம் எனக் கொள்ளலாம்.

श्रीगुरुभ्यो नमः

शैवसन्ध्योपासना

சைவஸந்த்யோபாஸனா

சிவபூர். Dr. செ.வா.ச. கார்த்திகேய

சிவாசார்யன்

சைவாகம பேராசிரியர்,

ஸ்ரீவேங்கடேச்வர வேத பல்கலைக்கழகம்

திருப்பதி.

डा.चे.वा. सि. कार्तिकेय शिवाचार्यः

शैवागम प्राध्यापकः,

श्रीवेङ्कटेश्वर वेदविश्वविद्यालः, तिरुपति:

agamakarathi@gmail.com

94402684

“शिवेन स्थापितं शैवं शैवेन स्थापितः शिवः” इति कारणागमवाक्येन शिवशैवयोरभेदः ज्ञायते। शैवागमक्रियासु सन्ध्योपसना मुख्या। आगमेषु एवमुच्यते – वैदिकं तु पुरा कृत्वा पश्चात् शैवं समाचरेदिति। अनेन प्रथमं वैदिकीं सन्ध्यां कृत्वा, शैवसन्धिः कार्येति ज्ञायते। विशेषकाले – नैमित्तिकपूजासमये प्रथमं सामान्यतः नित्यानुष्ठानार्थं शैवसन्धिं कृत्वा, निमित्तपूजार्हाय पृथक् शैवसन्धिः कार्या इति शिष्टाचारः। प्रातःकाले उत्थाय सदाशिवं ध्यात्वा, शौचादिकं कृत्वा सप्रकारं स्नानादिकं च विधाय, भस्म धृत्वा सन्ध्यां कुर्यात्। शैवसन्धिक्रियायां आचमनं, सकलीकरणं, प्राणायामः, अमृतीकरणं, अपक्वानां, पक्वानां च ध्यानप्रकारः, (त्रिकालेषु), तुरीयासन्ध्यादेवीध्यानम्, अघमर्षणम्, सदाशिवध्यानम्, तर्पणम्, जपः, उपस्थानमित्यादयाः प्रोक्ताः। ॥ शुभम् भूयात् ॥

“சைவேந ஸ்தாபித: சிவ:” என்ற வாக்யத்தின் படி பரமேச்வரருக்கும், அவரால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சைவர்களுக்குமான ஒற்றுமை கூறப்படுகின்றது. சைவாகம க்ரியைகளில் (செயல்களில்) முக்யமான க்ரியையாக (செயலாக) ஸந்த்யோபாஸனை கூறப்படுகின்றது. ஆகமங்களில் முதலில் வைதிக ஸந்தியையும், அதன்பிறகு சைவ ஸந்தியையும் செய்யவேண்டுமென விதிக்கப்பட்டுள்ளது. நைமித்திக பூஜா காலங்களில் சாதாரணமாக செய்யவேண்டிய அனுஷ்டானங்களைச் செய்து பிறகு நைமித்திகத்திற்காக மறுபடியும் சைவஸந்தியைச் செய்யவேண்டுமென்பது சிஷ்டாசாரமாகும்.

முதலில் விடியற்காலையில் எழுந்து ஸதாசிவரை த்யானித்து, மலஜலவிஸர்ஜனங்களைச் செய்து, ஆகமங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ளவாறு

ஸ்நானம் முதலானவைகளைச் செய்து பஸ்மதாரணம் செய்துகொண்டு
ஸந்த்யோபாஸனையைச் செய்யவேண்டும்.

இந்த சைவஸந்த்யோபாஸனையில் ஆசமனம், ஸகலீகரணம்,
ப்ராணாயாமம், அம்ருதீகரணம், அபக்வர்கள் மற்றும் பக்வர்கள் த்யானம் செய்யும்
முறை, அகமர்ஷணம், ஸதாசிவத்யானம், தர்ப்பணங்கள், ஜபம், உபஸ்தானம்
முதலியவைகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. சுபம் பூயாத்.

श्री:

शैवषोडशक्रिया-विसस्तृतमध्ययनम्

Dr.J.Krishnamoorthy
 Priest, Sri Ekamra Natha &
 Sri Kailasa Natha Temple
 121/45, Ekamra Nathar Temple Street,
 Kanchipuram -631502.
krishnaservash@gmail.com
 Mob # 9976934998.

न केवलं भारतीयानाम् अपि च लोकोपकाराय भगवता परमेश्वरेण, दीक्षितानां चातुर्वर्ण्यानां , गर्भाधानादिगृह्योक्तसंस्कारानधिकृत्य श्रीमत्सुप्रभेदवीरागमयोः शैवषोडशक्रियाः उपवर्णिताः। नित्य-नैमित्तिक-काम्य-प्रायश्चित्तादिविषयान् सर्वान् श्रीमत्क्रियाक्रमद्योतिकारव्यग्रन्थे श्रीमत्-अघोरशिवाचार्याः यथा प्रतिपादितवन्तः, तद्वत् श्रीमत्सुप्रभेदागमवीरागमान्यप्रकरणग्रन्थान् हृदि निधाय, दीक्षित-चतुर्णामपि वर्णानाम् उपकाराय शैवषोडशप्रकाशिका इत्ययं वैदिक -शैव संस्कारग्रन्थः रचितः।

स च संस्कारः, वैदिक - अवैदिक भेदेन द्विधा कथ्यते। सवेदऋग्भिः , आगममन्त्रैः, तान्त्रिक-मन्त्रैश्च उपदिष्टमार्गः वैदिकसंस्कारमार्गः, वेदमन्त्ररहित सागमतान्त्रिकमन्त्रैः उपदिष्टमार्गः अपरमार्गः -अवैदिकमार्गः । प्रथममार्गमवलम्ब्य त्रैवर्णिकानां गृह्योक्तसंस्कारः कर्तुं शक्यते। अन्येषाम् अपरमार्गानुसारः संस्कारः कर्तुं शक्यते। एवं कश्चन संस्कारः आत्मनः क्रियते, कश्चन संस्कारः शरीरस्य च भवति।

संस्क्रियते अनेन इति संस्कारः। अत्र अनेन इति पदेन मन्त्रक्रियाकलापः उच्यते। संस्कार-शब्दस्य प्रायश्चित्तविवेके आत्मनः अतीन्द्रियगुणः संस्क्रियते अनेन इत्येवमुक्तम् अस्ति। शैवमते यथा शरीरस्य गर्भाधान, सीमन्त, नामकरणादि संस्काराः क्रियन्ते, तथा शरीरस्थ आत्मनः दीक्षादि संस्काराः क्रियन्ते।

वैदिकमते त्रैवर्णिकानामेव मन्त्रविभागयुक्तसंस्काराः निरूपिताः। किन्तु शैवमते सर्वेषाम् दीक्षायुक्तचातुर्वर्ण्यानाम् अपि, तन्त्रोक्त – आगममन्त्रविभागयुक्तसंस्काराः निरूपिताः।

"¹अथातः संप्रवक्ष्यामि शैवानां षोडशक्रियाम्।

शिवाध्वरे च ये मर्त्याः दीक्षायोग्यतया स्थिताः ॥

तेषां तु षोडशं प्रोक्तं शिवेन परमात्मना।"

अस्मिन् शैवमते दीक्षितशैवानाम् – दीक्षित चातुर्वर्ण्यानामेव अधिकारित्वं यथा वर्तते, तथा अदीक्षितानाम् त्रैवर्णिकानामपि अधिकारित्वं नास्ति इति शैववैदिकयोः भेदः।

"वैदिकैः तान्त्रिकैर्युक्ता क्रियास्सर्वाः समाचरेत्।

तान्त्रिकेण विना या तु शिवदीक्षा च निष्फला।

तस्मात् वैदिकतन्त्रेषु शिवमन्त्रान् समाचरेत्॥

क्षत्रियश्चैव वैश्यश्च तद्वदेव समाचरेत्।

केवलं शूद्रजातिस्तु आगमोक्तं समाचरेत्॥"

अस्मिन्नपि विभागः क्रियते श्रीमत्-बृहस्पतिना :- "वैदिकं ब्रह्मणानाञ्च राज्ञां वैदिकतान्त्रिकम्।

तान्त्रिकं वैश्यशूद्राणां सर्वेषां तु तान्त्रिकन्तु वा"॥ इत्युक्तत्वात् शैवतान्त्रिकद्वारा सर्वेषां संस्कारः कर्तुं शक्यते इति अवगम्यते। अयं प्रकारः श्रीमत्कामिके राजरक्षाप्रकरणे

"प्रणवादिनमोन्तस्तु ब्राह्मणस्य प्रयोजयेत्। स्वाहान्तं क्षत्रियस्योक्तं वौषडन्तस्तु वैश्यके।

वौषडन्तस्तु शूद्राणां देवध्यानसमन्वितम्। स्वस्वजातीशमन्त्रेण तेषां रक्षा विधीयते"॥

वैदिकमते विशिष्य गर्भाधानादिविवाहान्तसंस्काराः पृथक्तया वर्गीकृत्य, शैवागमवत् षोडशक्रियाः न पठिताः। तत्र गर्भाधानादिसपिण्डान्तसंस्काराः पठिताः। किन्तु शब्दकल्पद्रुमे गर्भाधानादिदशसंस्कारा यथा निरूपिताः, तथा शैवषोडशक्रियायां ऋतुसंगमादिविवाहान्तसंस्काराः षोडशधा भजन्ते। श्रीमद्वीरागमसुप्रभेदागमयोः अस्मिन् विषये समानं यातेऽपि संस्कार- गणनवेलायां केश्वन भेदाः दृश्यन्ते। एवं श्रीमत्-

¹ उद्धृतवाक्यानि सर्वाणि, श्रीमत्- अघोरशिवाचार्यविरचितक्रियाक्रमद्योतिका तृतीयोभागः इत्यभितग्रन्थे, षण्मुखसुन्दरमुदलियार् द्वारा चिन्तादिपेष्टे शिवज्ञानबोधयन्त्रशालायां मुद्रिते, 1914 नन्दन नाम संवत्सरे मुथुनमासे समागते पुस्तकस्थ-उपोद्घाते उपलब्धानि।।

अघोरशिवाचार्यविरचितशैवषोडशक्रियायामपि प्रायः श्रीमद्वीरसुप्रभेदागमयोः प्रामुख्यम् दृश्यते,
अपि च इतरशैवप्रकरणग्रन्थानां साहायिकमपि अस्ति इत्येतेषु भेदः।।

திருவுந்தியாரும் திருக்களிற்றுப்படியாரும்

சு.குஞ்சிதபாதம்,

திருவாவடுதுறை ஆதீனப் புலவர்,

திருவாவடுதுறை.

kunjithapatham63@gmail.com

9943702017

கட்டுரைச் சுருக்கம்

சகலவர்க்கத்து ஆன்மாக்களுக்குச் சிவபெருமான் மானிடச்சட்டை தாங்கி ஆசாரியராக எழுந்தருளிவருதல் - ஞானாசிரியர் அருளும் பாங்கு - திருக்களிற்றுப்படியார் ஆசிரியர் திருவுந்தியார் ஆசிரியரின் சீடருக்கும் சீடர் என்னும் உண்மை. ஞானாசிரியர் உணர்த்தி அருளினாலன்றி ஆகம்பப்பொருளையும், ஆறு சமயங்களின் தாரதம்மியத்தையும், யோக வகைகளையும் உணர இயலாது.

குருவருளின் துணைக்கொண்டு மும்மலங்களின் நீண்ட தொடர்பு அறும்படி வழிபாட்டுப் பயிற்சியினை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதனைச் செய்யாமல் சாத்திரங்களைப் படித்துக் கொண்டிருத்தல் மட்டும் செய்யின் அது வெறும் பொழுது போக்காய்ப் போய்விடும்.

சிவபுண்ணியங்களின் சிறப்பு - மலவாதனையைப் போக்குதல் - பக்தியோகம், ஞானயோகம் - சிவபிரானுடைய முழுமுதன்மையினை உணரும் வழிமுறை.

சைவசமய மாண்பு - மகாவாக்கியமாண்பு- குருவருளை நன்றியுடன் போற்றல்.

दीक्षाविधिः

व्याकरणशिरोमणिः

ति. लवकुमारः M.A, M.Phil

अरक्कोणम्.

lavakumarakm@gmail.com
8667215375

शिवेन प्रोक्तः शैवः। शैवस्था आगमाः शैवागमाः इति विश्वप्रसिद्धोऽयं विषयः। अत्र आगमाः अष्टाविंशतिः सन्ति। तेषु चर्या, क्रिया, योग, ज्ञानमिति पादाः चत्वारः विकसन्ति। आगमो नाम="आगतः शिववक्त्रेभ्यः -गतश्च गिरिजानने । मग्नस्तस्या हृदाम्भोजे तस्मादागम उच्यते" ॥ इति ।

तत्र क्रियापादे कर्षणादिप्रतिष्ठान्तं, प्रतिष्ठादिउत्सवान्तविषयाः मुख्यत्वेन भवन्ति। अपि च दीक्षाविषयाः अपि क्रियाभागे एव प्रोक्ताः । अत्र संशयः का नाम दीक्षा ? तस्याः स्वरूपं किम् ? केषां सा विहिता ? तस्याः कालः कः ? तस्याः भेदः कः ? केषां वर्णानां कीदृशी दीक्षा विहिता ? इत्यादि अनन्ताः प्रश्नाः उदेयुः।

अत्र दीक्षायाः सामान्यस्वरूपलक्षणमिदं भवति -

"दीयते ज्ञानमत्यन्तं क्षीयते पापसञ्चयः । तस्मात् दीक्षेति सा प्रोक्ता मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः" ॥

इति। अत्र दीक्षायाः मुख्यं फलं तावत् मोक्षः एव। केषामिति प्रश्ने लोकस्थानां समेषां आत्मनामिति उच्यते।

अत्र अयं प्रश्नः उदेति यत् यश्च दीक्षाविधिः अष्टाविंशतिषु आगमेषु प्रोक्तः स एव प्रामाण्यरूपेण गण्यते वा इति? तत्रायं समाधानं भवति, सत्यं शैवागमेषु ये च विधयः सन्ति त एव अस्माभिः सदानुष्ठीयन्ते। किन्तु, अस्मदाचार्यैः विषयाः उपागमेषु, पद्धतिषु, प्रकरणग्रन्थेषु च ये ये प्रोक्ताः तेऽपि अङ्गीक्रियन्ते । यतो हि एते अपि मूलागमप्रामाण्यत्वात्। अत एव अष्टाविंशत्यागमानां "मूलागमाः" इति विशेषं नाम। एवञ्च तद्रीत्या सार्धत्रिंशतिकालोत्तरम्,

मतङ्गपारमेश्वरम् इति उभावपि उपागमत्वेन ज्वलतः। एतयोः श्रीमता भट्टरामकण्ठेण वृत्तिरपि कृता वर्तते। तद्रीत्या "दीक्षाविधिविषये सार्धत्रिशतिकालोत्तरमतङ्गपारमेश्वरागमयोर्वैशिष्ट्यं तद्भूतरामकण्ठव्याख्याने विशेषांशाः" इत्ययं विषयः प्रतिपाद्यते। ।

॥श्रीः॥

सप्तकोटिमन्त्राः विविधन्यासाः मुद्राश्च

Dr.K. Mallikeswaran,
M.A., M.Phil., Ph.D.,
Chennai.

Email : k.m.eswaran@gmail.com

Mobile: 9444818858

"यत्र आचार्यः मन्त्रपूर्णः तत्र स्याद्देवसन्निधिः"

उपर्युक्तवचनप्रकारेण परार्थपूजायां आत्मार्थपूजायां वा देवतासन्निध्यर्थं आचार्याः
मन्त्रपुष्टाः भवेयुः। मन्त्र इत्युक्ते

प्रणवादिचतुर्थ्यन्तं स्वस्वनामसमन्वितम्।

नमस्कारान्तसंयुक्तं सर्वेषां मन्त्रमुच्यते॥

यदि उक्तप्रकारेण विद्यते तदा स मन्त्रः इति प्रोच्यते। एवं "मन्त्रं तु देवतारूपं मन्त्ररूपमिदं
जगत्" तस्मात् एव तत्त्वप्रकाशः "शिवः पञ्चमन्त्रतनुः स्यात्" इति प्रकाशयति। एतस्मात्
कारणात् एव शिवस्य एवं अन्यमूर्तीनां च मन्त्रन्यासाः कुर्युः इति। तत्र तत्त्वानि कलाः मन्त्राः च
देवतानां अङ्गरूपेण विद्यन्ते। यथा

पञ्चकलाः → मुखानि, वक्त्राणि च।

षट् त्रिंशत् तत्त्वानि → हृदय, अस्थिमज्जादिकं

224 भुवनानि → देहरोमाः

वर्णाः → त्वचः

पदमन्त्राः → मांसः

मन्त्राः → जीवाः

इत्यतः मन्त्रं विना कार्यमात्रेण पूजा पूर्णता न भवति।

उक्तं च मन्त्रं विना क्रिया नास्ति कर्षणाद्यर्चनान्तकम्।

न्यासाः सृष्ट्यादिक्रमेण पञ्चविधाः, सन्ति। विविधाः न्यासाः शैवागमेषु दृश्यन्ते। यथा
अष्टत्रिंशत्कलान्यासः एकत्रिंशत्कलान्यासः पञ्चविंशतिकलान्यासः श्रीकण्ठन्यासः
अन्तर्बहिर्मातृकान्यासः दण्डभङ्गी इत्यादि।

सप्तकोटिमहामन्त्रावतरणं तत्त्वचन्द्रिकायां दृश्यते यथा-

परमशिवस्य पराशक्तियोगात् कुटिलाशक्तिः, कुटिलाशक्तेः नादः, नादात् बिन्दुः, बिन्दोः
सादारव्यः, सादारव्यात् महेश्वरः, महेश्वरात् शुद्धविद्या च भवति। एतत् पञ्चतत्त्वपञ्चकमध्ये बिन्दौ
चतस्रः वाचोऽपि एकपञ्चाशदक्षराणि एकाशीतिपदानि चतुर्विंशत्युत्तरशतद्वयभुवनानि अपि
सप्तकोटिमहामन्त्राः सकलशास्त्राणि सम्भवन्ति इति।

सप्तकोटिमहामन्त्राणां साहाय्येन मन्त्राः (स्वस्वदेवतानाम्) इतोऽपि शक्तियुक्ताः तीक्ष्णाः
फलदातारः भवन्ति। शैवपरिभाषयामपि "सप्तकोटिमहामन्त्राः" इति अवतरणं विद्यते।

यद्यपि मन्त्रोच्चारणेन देवतानां सान्निध्यं भवति इत्यत्र नास्ति संदेहः तथापि मुद्राप्रयोगैः
एव देवाः सन्तुष्टाः भवन्ति। एवं मुद्राप्रयोगैः असुराः तद् स्थानात् दूरं गच्छति।

उक्तं हि "मुदं करोति देवानां द्रावयत्यसुरानपि " इति।

मन्त्रन्यासकाले मुद्रायाः आवश्यकता विद्यते। अङ्गन्यासकरन्यासमारभ्य सर्वत्र
मुद्राप्रयोगः वर्तते एव । आगमेषु बह्व्यः मुद्राः निर्दिष्टाः सन्ति। यथा - दिव्यमुद्रा,
अधोमुखमुद्रा, छोटिकामुद्रा, गोविषाणमुद्रा, धेनुमुद्रा, बिम्बमुद्रा, गोमुखमुद्रा इत्यादि।
अजितागमे च मुद्रालक्षणविधिपटले चत्वारिंशन्मुद्राः कथ्यन्ते।

तस्मात् सप्तकोटिमहामन्त्रमन्त्रन्यासमुद्रासहिता पूजा सफला भवति एव ॥

शिवागमेषु प्रायश्चित्तविधिः

सोमशम्भुपद्धत्यां प्रायश्चित्तविधेः विशेषविमर्शनम्

(சிவாகமங்களில் பிராயச்சித்தவிதி சோமசம்பு பத்ததியில்

பிராயச்சித்தவிதியை சிறப்பாகக் கொண்ட ஓர் ஆய்வு)

திரு.ச.பத்மநாபன்

B.A(Hons),PG.Dip.in.Edu., M.phil .Sanskrit

தலைவர்

சம்ஸ்கிருத்தத்துறை, கலைப்பீடம் ,

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் .

padmanabam73@gmail.com

शिवागमक्रियपारम्पर्येषु क्रिया मुख्यं स्थानं वहति । शिवागमक्रियापद्धतयः मार्गदर्शिनः
एव शिवागमक्रियपारम्पर्ये अष्टादश पद्धतयः मुख्याः वर्तन्ते अष्टादश पद्धतिषु एका
सोमशम्भुशिवेन प्रणीता सोमशम्भुपद्धतिरिति । शिवागमक्रियपारम्पर्ये कर्षणं ,प्रतिष्ठा ,उत्सवः
 ,प्रायश्चित्तं इति भागचतुष्टयं प्रधानम्। आत्मार्थं परार्थं इति क्रिया द्वेधा विभज्यते कृतेषु जातेषु
अपराधेषु निवर्तितेषु क्रमेषु एकः प्रायश्चित्तः इति। शिवागमेषु प्रधानतया अंशुमद् (37),
अचिन्त्यविश्वसादारव्यः (81), उत्तरकामिकः (30), पूर्वकारण (144), सहस्रम् (7),कालोत्तरम्
(38), मकुटः (6), वीरः (52), संतानसंहिता (56), सूक्ष्मः (66), सुप्रभेदः (1,55), अजितः
(76) इत्यादयः, पद्धतीषु अघोरशिवाचार्यकृतक्रियाक्रमद्योतिकायां, ईशानशिवगुरुदेवपद्धत्यां,
सोमशम्भुपद्धत्यां च प्रायश्चित्तविधिः प्रतिपाद्यते। एतेषु सर्वेष्वपि अन्तर्गतविषयेषु
सोमशम्भुपद्धत्यां निर्दिष्टविषयाः विशेषतः आत्मार्थपूजासम्बद्धा एव। एतद्विषयसारांशान्
एकीकृत्य विमर्शितुं इच्छामि ।

ஆய்வுச்சுருக்கம் : சிவாகமக்கிரியை மரபுகளில் கிரியை
முக்கியத்துவமுடையது . பத்ததிகள் வழிப்படுத்துகின்றன. சிவாகம வழியில்
பதினெண் பத்ததிகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. பதினெண் பத்ததிகளுள்

ஒன்றாக அமைவதே சோமசம்பு பத்ததி ஆகும். சிவாகமக்கிரியை மரபில் கர்ஷணம், பிரதிஷ்டை , பிராயச்சித்தம் உற்சவம் என்பன முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. ஆத்மார்த்தம் , பரார்த்தம் எனும் இருவகைக் கிரியைகளிலும் ஏற்பட்ட குற்றங்களை நிவர்த்தி செய்வதே பிராயச்சித்தம் ஆகின்றது . சிவாகமங்களில் எங்கெல்லாம் பிராயச்சித்த விதிகள் காணப்படுகின்றன என்பது பற்றியும் அவற்றுள் சோமசம்பு சிவாச்சாரியாரின் “க்ரியாகாண்ட க்ராமவளி’ எனும் சோமசம்பு பத்ததியில் இடம்பெறுகின்ற பிராயச்சித்த விதியின் உள்ளடக்கமும் முக்கியத்துவமும் எத்தகையது என்பதனை வெளிப்படுத்துவதே இவ்வாய்வாகும். இலக்கிய விவரணை ஆய்வுமுறையியலில் பகுப்பாய்வு வரலாற்றியல் ஆய்வு என்பன ஆய்வு முறையியலாக விளங்குகின்றன. மூலசிவாகமங்களும் மூலபத்ததி நூல்களும் ஆய்வின் மூலங்களாகவும் ஏனைய நூல்கள் ஆய்வின் துணை மூலங்களாகவும் விளங்குகின்றன. இவ்வாய்வினுடாக சிவாகமங்கள் கூறும் பிராயச்சித்தவிதிமுறைமையில் சோமசம்பு பத்ததியின் பிராயச்சித்தவிதி எத்தகைய முக்கியத்துவமுடையது என்பது வெளிக்கொணரப்படும்.

திறவுச்சொற்கள் : சிவாகமம், பத்ததி, சோமசம்பு, பிராயச்சித்தம்.

உ
ஓம் சிவாய நம

ஆணவமலக் கோட்பாடு
அருள்நந்தியாரும் உமாபதியாரும்

முனைவர்.மீ.முருகலிங்கம்,
சைவசித்தாந்தப்பேராசிரியர்,
திருவாவடுதுறை ஆதீனம்.
கணிதத்துறை இயக்குனர்,
சாரதா மகளிர் கல்லூரி, திருநெல்வேலி.

முன்னுரை

கடவுள் உண்டு என்பதை காரணகாரியத்தோடு நிறுவுவது சைவசமயம். சைவ ஆகமங்கள் சொல்லும் செய்திகளைத் தொகுத்துத் தருவது சைவசித்தாந்தம். சைவ ஆகமங்கள் சிவபெருமானால் அருளப்பட்டவை. மனிதர்கள் எழுதியவை அல்ல. இறைவன் ஏன் ஆகமங்களை அருளினான்? இவ்வுலகத்தில் வாழும் எந்த மனிதனுக்கும் வாழ்வின் அவசியம் என்ன என்பது தெரியாது. அது இறைவன் சொன்னால் தான் தெரியும். எனவே இறைவனே வாழ்வின் பொருளை ஆகமங்கள் மூலம் உணர்த்தினான். சைவ ஆகமங்களின் முக்கியமான பல செய்திகளில் ஒன்று ஆணவமலக்கோட்பாடு. ஆணவமலம் பற்றிய செய்திகளை அருள்நந்தியாரும் உமாபதியாரும் விளக்கமாகச் சொல்லியுள்ளார்கள்.

ஆணவமல உண்மை:

ஆணவம் என்று ஒன்று உள்ளது என்பதை சைவசமயம் மட்டுமே சொல்கிறது. வேறு சமங்கள் ஆணவம் என்று ஒன்று உள்ளது என்பதை உணரவில்லை. உயிர்கள் அறிவுடைய பொருட்கள். ஆனால் அநாதியே உயிர்களோடு கலந்து நின்று உயிரின் அறிவை மறைக்கும் பொருள் உண்டு.

அதுவே ஆணவம். ஆணவத்திலிருந்து உயிர்களை மீட்டு எடுக்கவே இறைவன் உயிர்களுக்கு உலகவாழ்வைத் தருகிறான். உலகவாழ்வின் பயனாக உயிர்கள் இறைவனின் கருணையால் ஆணவத்திலிருந்து விடுதலை அடையும். இறைவன் பலமுறை உலகங்களை ஒடுக்கி பின்னர் தோற்றுவிக்கின்றான் என்றும் ஒடுங்கிய உலகத்தை இறைவன் தோற்றுவிப்பதன் காரணம் உயிர்கள் ஆணவத்தால் துன்பப்படுவதே. இதை அருள்நந்தி சிவம் தனது சிவஞான சித்தியார் நூலில்

“உயிர் அவை ஒடுங்கிப் பின்னும் உதிப்பது என் அரன்பால் என்னில் செயிர் உறு மலத்தின் ஆகும்” என்று குறிப்பிடுகிறார். இம்மலத்தை நீக்கவே கன்மம் மாயை என்னும் மலங்களை இறைவன் உயிர்களோடு சேர்த்தான் என்று “எழும் உடல் கரணம் ஆதி இவை மலம் மலம் மலத்தால் கழுவுவன் என்று சொன்ன காரணம் என்னை? என்னின்” என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

உமாபதிசிவம் தன்னுடைய சிவப்பிரகாசம் நூலில் “உலகம் எலாம் ஒருவனோடு ஒருத்தி ஒன்று என்று உளதாகி நின்று அளவில் ஒடுங்கும், பின்னும் மலமதனால் உளதாகும்” என்று குறிப்பிடுகிறார். இவ்வாறு ஆணவமல உண்மை சொல்லப்பட்டது.

ஆணவமல இயல்பு:-

கேவலநிலையில் ஆணவம் உயிர் அறிவை முழுவதும் மறைக்கும். சகலநிலையில் ஆணவம் உயிர் அறிவை மயக்கும், சுத்த நிலையில் ஆணவம் உயிர் அறிவை மறைக்கவோ மயக்கவோ முடியாது ஆற்றல் இன்றி நிற்கும். சுத்த நிலையிலும் ஆணவம் அழியாது. ஆனால் ஆற்றல் மடங்கி நிற்கும். உயிர்களுக்கு நன்மை செய்யும் மலமாக மாயை கொடுக்கப்பட்ட சகல நிலையில் ஆணவத்தின் செயலால் மாயை உயிர் அறிவை மறைக்கும் என்று அருள்நந்தி சிவம் தனது சித்தியார் நூலில் “வையத்தோர் மலமாய் மாயை மயக்கமும் செய்யும் அன்றே” என்று குறிப்பிடுகிறார்.

ஆணவத்தின் குணங்களை அருள்நந்திசிவம் தனது இருபா இருபது என்னும் நூலில் “... விகர்பம் கற்பம்

குரோதம் மோகம் கொலை அஞர் மதம் நகை

விராய் எண்குணனும் ஆணவம் என விளம்பினை” என்று குறிப்பிடுகிறார். உமாபதி சிவம் தனது சிவப்ரகாசம் நூலில்

“ஏகம் ஆய்த் தம்கால எல்லைகளின் மீளும்

எண்ணரிய சத்தியதாய் இருள் ஒளிர இருண்ட

மோகமாய்ச் செம்பின் உறுகளிம்பு ஏய்ந்து நித்த

மூலமலமாய்அறிவு முழுதினையும் மறைக்கும்” என்று குறிப்பிடுகிறார்.

உமாபதிசிவம் தனது திருவருட்பயன் எனும் நூலில் ஆணவமலம் பற்றி மிக விரிவாகச் சொல்கிறார். ஆணவம் உலகத்து புற இருட்டைவிடக் கொடியது என்று சொல்கிறார்.

“ஒரு பொருளும் காட்டாது இருள் உருவம் காட்டும்

இரு பொருளும் காட்டாது இது” மேலும்

“உணரும் பான்மை தெரியாத தன்மை இருளார் தந்தது” என்று குறிப்பிடுகிறார்.

சுத்தநிலையிலும் ஆணவம் அழியாது ஆனால் உயிரை துன்புறுத்தாது

“அழிந்திடும் சத்தி, நித்தம் அழிந்திடாது” என்று உமாபதி சிவம் சிவப்பிரகாசத்தில் குறிப்பிடுகின்றார்.

“ஆணவம் தான் அனாதி அந்தம் அடையாதாகும்” என்று அருள்நந்தி சிவம் குறிப்பிடுகின்றார்.

முடிவுரை.

அருள்நந்திசிவமும் உமாபதிசிவமும் எல்லா மனிதர்களும் உணரக்கூடிய அளவில் ஆணவம் பற்றிச் சொல்லியுள்ளனர். இவற்றைப் பாடம் கேட்டுப் பயன்பெறலாம்.

Saivagama Narrations of SreeNarayana Guru

Dr. M.V Natesan,
 Prof. Sree Sankaracharya University,
 Kalady.
natesansk12000@gmail.com
 094473 80373

Kerala's contribution towards Sanskrit literature has been systematically documented by eminent scholars like Ullur, Vadakkamkur, Dr.K.K.Raja and others. Modern studies on Kerala School of Knowledge highlighted the importance of Ayurveda, Mathematics, Vāstu, Vedic and other systems. While closely observing the entire Kerala literature written in Malayalam and Sanskrit language the Saivagama works are not at all referred. Why the land of Kerala, enriched with temples of Siva and blessed with sSivacharyas and practices, did not produce a Saivagama text after sreesankara? Its a noteworthy question. It's to be answered against the background of socio cultural and political standpoints.

However, a good number of works dealing with saiva philosophy could be seen in the corpus composed by Sreenarayanaguru (1854-1928), the saint philosopher belonging to the Tamil siddha tradition, and his disciples. The subject matter of Agamas classified in to four main titles as charya kriya yoga and jnana are presented in practical form in various texts composed by SreeNarayana Guru. Municharyapanchakam Sreenarayana dharma, Sivsatakam, Tevarapatikam etc., are some of the texts that discuss Agama practices and philosophy following the style of paddhati texts. Unfortunately this fact has not been noticed even by the scholars belonging to the major saiva sects like Veerasaivism, Kashmir Saivism Siddhsaivism and academic scholars for various reasons. One thing is that almost all studies on this area have been done from the Vedantic and socio-cultural perspective and another reason that most of the studies have been published in Malayalam script.

Ministry of culture, Govt.of India has initiated co-ordination for translating all these works in to Sanskrit. Hence, a survey on the Saiva literature and the narrations of Saiva philosophy are highly essential in this situation. This paper is an attempt to trace out these hidden facts which will give a new avenue for further research.

உ

சிவபூஜாஸ்தவம்

வேதசிவாகம வித்யாபூஷணம்

ஆ.பிரதாப் சிவம், D.S.

தலைமைஆசிரியர்,

ஸ்ரீகபாலீச்வர ஸ்ரீகண்ட-

வேதசிவாகம வித்யாலயம்,

திருவாலங்காடு.

Prathap1@gmail.com

9444254915

உலகனைத்தையும் படைத்து ஊனாய் உயிராய் உலகாய் உடலாய் வானாய் நிலமாய் மலையாய் கடலாய் எல்லா உயிர்களிடத்திலும் ஜீவனாய் விளங்கக்கூடிய பரமேஸ்வரனால் நமக்கு அருளப்பட்ட சிவாகமங்களிலிருந்து பல உட்பொருட்களை நமக்கு விளக்குவதற்காக துர்வாசர் முதலான ஆசார்யர்கள் ஆகமசாரமாக பத்ததிகளை நமக்கு வழங்கினர். அப்படி விளக்கிய பல ஆசார்யர்களுள் ஒருவரும் சோழ தேசத்தைச் சேர்ந்தவரும் அந்தணர்களுள் சிறந்தவரும் கல்வி அறிவு மிக்கவரும், சைவ சித்தாந்தத்தை நன்கு அறிந்தவருமான ஸ்ரீமத் ஜ்ஞான சம்பு ஆசார்யர் சிவபூஜாஸ்தவம் எனும் அற்புதமான நூலை இயற்றியுள்ளார்.

பூஜைகள் இரண்டு விதம் . 1. ஆத்மார்த்த பூஜை (மானஸம்), 2. பரார்த்த பூஜை.

இவற்றுள் சிவதீசைஷ பெற்ற மனிதன் தனது ஆத்மார்த்த பூஜையை எவ்வாறு செய்ய வேண்டும் என்பதை சுமார் 46 ஸ்லோகங்களில் குறிப்பாக உணர்த்துவதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது. பூஜையின் அரிய தத்துவங்களும் ஆங்காங்கே விளக்கப்பட்டுள்ளன.

சிவதீசைஷ பெற்றவன் காலையில் எழுந்தது முதல் சிவபூஜை வரை என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை பெயரளவில் தெரிவிப்பதாக முதல் ஸ்லோகம் அமைந்துள்ளது எனலாம். இரண்டு முதல் ஆறு வரையிலான ஐந்து ஸ்லோகங்களில் சைவஸந்த்யாவந்தனத்தின் ரஹஸ்யப்பொருளும், நான்கு கால ஸந்த்யாவந்தனமும் விளக்கப்படுகின்றன. ஏழு முதல் பதிமூன்று வரையிலான ஏழு

ஸ்லோகங்களில் பஞ்சசுத்திகளும் அதன் தத்வங்களும் விளக்கமாகவும் குறிப்பாகவும் உணர்த்தப்படுகின்றன. பதினான்கு, பதினைந்து, பதினாறு ஆகிய மூன்று ஸ்லோகங்களில் சிவ ஆஸன பூஜை விளக்கப்பட்டுள்ளது. பதினேழாவது ஸ்லோகத்தில் சிவாஸனம் மற்றும் மூர்த்தியின் வ்யாப்தியை கூறுகிறார் ஆசிரியர்.

பதினெட்டு முதல் இருபத்தைந்து வரையிலான எட்டு ஸ்லோகங்கள் சிவனது மூர்த்தி, த்யானம், வித்யாதேஹம் ஆகியவற்றை நயம்பட உரைப்பதாக அமைந்துள்ளன. இருபத்தாறு முதல் முப்பது வரையிலான ஐந்து ஸ்லோகங்கள் ஈசானாதி அஷ்டத்ரிம்ஸத்கலா ந்யாசங்களைக் குறிப்பதாக அமைந்துள்ளன. முப்பத்தைந்து முதல் முப்பத்தியொன்பது வரையிலான ஐந்து ஸ்லோகங்கள் ஆவாஹனம் முதலிய பத்து ஸம்ஸ்காரங்கள், ஹ்ருதயாதி ந்யாசங்கள் மற்றும் அவற்றின் தத்துவங்கள் ஆகியவற்றை விளக்குகின்றன.

நாற்பது முதல் நாற்பத்திமூன்று வரையிலான மூன்று ஸ்லோகங்கள் அபிஷேகம் முதலிய உபசாரங்கள், லயாங்க போகாங்க பூஜை மற்றும் தத்துவங்கள் ஆகியவற்றை விளக்குகின்றன. நிறைவாக நாற்பத்திமூன்று , நாற்பத்திநான்கு, நாற்பத்தி ஐந்து (அல்லது நாற்பத்தி ஆறு) ஆகிய ஸ்லோகங்கள் முறையே நித்ய பவித்ரம் சாற்றுதல், ஜபம் செய்தல், பராங்குமகார்க்யம் கொடுத்தல் ஆகியவற்றை தத்துவத்துடன் விளக்குகின்றன.

பிறகு நாற்பத்தி ஆறு அல்லது நாற்பத்தி ஏழாவது ஸ்லோகத்தில் நூலாசிரியராகிய ஸ்ரீமத்ஜ்ஞானசம்பு ஆசார்யர் சிவபெருமானின் கட்டளைப்படி இந்த பூஜா ஸ்தோத்ரத்தைச் செய்து முடித்துள்ளேன் என்று குறிப்பிடுகிறார். இந்த சிவபூஜா ஸ்தவமானது ஆத்மார்த்த பூஜா முறையை ரத்னச்சுருக்கமாகவும், தெளிவாகவும், முறையோடும் விளக்குகிறது.

நமக்களித்துள்ள தலைப்பு சிவ பூஜாஸ்தவத்தில் அந்தர்யஜந ஹவந த்யாந க்ரியைகள் என்பதாகும். எனவே அந்தர் யாகத்தின் சிறப்பையும் அந்தர் யாகத்தை எப்படி செய்ய வேண்டும் சிவனை எவ்வாறு உணர வேண்டும் என்பதை ஆறாவது ஸ்லோகம் முதல் பன்னிரெண்டாவது ஸ்லோகம் வரை இருக்கும் விஷயங்களை மட்டும் இப்போது சிந்திக்கவுள்ளோம்.

“ய ஏஷதேவோ” எனும் ஸ்லோகத்தில் தேவர்களுள் சிறந்த எந்தச் சிவபெருமான் பெரியவற்றை விடப் பெரியவனோ, அணுவைவிடவும் சிறியவனோ அவன் பிறப்பதும் இறப்பதுமான ஸம்சாரத்தைக் கண்டு அஞ்சுபவர்களால் எவ்விடத்தும் பரவி இருப்பவனாகவும், அவர்களுடைய உடலில் (அந்தர்யாமியாய்) விளங்குபவனாகவும் த்யானிக்கப்படவேண்டும்; சிவலிங்கத்தில் பூஜிக்கப்படவேண்டும்.

“ஹ்ருத்பத்மாக்ய” “பிராணாயாம” “சந்தர்சராவி” எனும் மூன்று ஸ்லோகங்களில் சிவனுக்குரிய விசேஷ பூஜைகளை செய்யும் முறையை கூறுகிறார்.

மனத்தாலேயே உருவாக்கப்பட்ட இதயக்கமலமென்னும் சிவாலயத்தில் தாமரையிதழ்களாகிய க்ரியாசக்திபீடத்தில் ஞானவடிவானதும் நாதஸ்வரூபத்தையுடையதுமான சிவலிங்கத்தைச் சுத்த மனத்தினால் தாபித்து, அதை அமிர்தமாகிற சுத்தநீரினால் நன்கு நீராட்டி, பின்பு வைராக்கியமென்னும் சந்தனத்தால் அலங்கரித்து, அஹிம்சை முதலிய எட்டு புஷ்பங்களால் அர்ச்சித்து, பிராணாயாமமென்னும் தூபமிட்டு, பிரகாசம் பொருந்திய புத்தியையே தீபமாகக் காட்டி, வெளிவிஷங்களில் செல்லாதவாறு அடக்கி ஒருமுகப்படுத்திய மனத்தையே ஹவிஸாக (நிவேதனம்) செய்து, சுஷும்நா நாடியில் பிராணனைச் செலுத்துவதாகிற ஜபத்தைச் செய்து, அந்த மனத்தில் பலவிதமான தியானங்களால் ஏற்படும் ஸதாசிவன் முதலிய வடிவங்களாகிற விலைமதிப்பற்ற ஆபரணங்களைச் சமர்ப்பித்து, [முடிவில்] அந்தச் சிவபெருமானுடன் சமமானநிலையை அடைந்த தன்னுடைய ஆன்மாவையே [ஈசனுக்கு] அர்ப்பணித்தல் ஆகிய முறைகளில் எவன் வழிபடுகிறானோ அவனே எல்லா நலன்களும் வாய்க்கப் பெற்றவன்; அவனே மலங்கள் அற்றவன்.

செயலாற்றத்தக்க நிலையிலுள்ள சக்தியினின்றும் பெருகும் அமிர்ததாரையாகிய நெய்யினால் நாபிகுண்டத்திலமைந்துள்ள அக்கினியைத் திருப்தி செய்து, ஈசுவரசொரூபமானதும் சிவபதத்திலமைந்த பரநாதத்திலுள்ளதும் எங்கும் வியாபித்து இருப்பதுமான சைவஜோதியில் நாபிக்கு கீழுள்ள தாமரையில் தோன்றிய சிவமந்திரமாகிய ப்ரணவமந்திரத்தை உச்சரித்து அதன் மாத்திரைகளின் மூலம் தன்னுடைய ஆன்மாவை எவன் அர்ப்பணிக்கிறானோ அவனே முக்தியடைந்தவன்; [அவனே] அழிவற்றவன்.

சைவசித்தாந்த சாத்திரத்தில் கூறியுள்ளவாறு ஆன்மா, பூஜை செய்யுமிடம், [பூஜைத்] திரவியம், மந்திரம் மற்றும் இலிங்கம் ஆகியவற்றைச் சுத்தி செய்து சாதகர்களால் இயற்றப்படும் உன்னுடைய வழிபாடு [எப்போதும்] முறை பிறழாமல் இருக்க வேண்டும் என இறைவனை வேண்டுகிறார் ஆசிரியார்.

அனைவரும் சிவதீசைப் பெற்று அநுதினமும் சிவபூஜையை செய்ய இறைவனைப் பிராத்திப்போம்.

உ

சிவஞானபோதம் – சிற்றுரை

ஏ.பு.சந்தான குருக்கள்,

14/2 செங்குட்டுவன் தெரு,

முத்தமிழ்நகர், பம்மல் - 600 075.

கைபேசி: 94442 77698

santhanameps@gmail.com

சைவசமயத்தைச் சார்ந்த ஆகமங்களில் சொல்லப்பட்ட ஞானபாதக் கருத்துக்களின் பெட்டகமாக உள்ளது சிவஞானபோதம். இது மெய்கண்டதேவரால் 12 சூத்திரங்களாகக் கூறப்பட்ட நூல். இதற்கு சிவஞான முனிவர் சிற்றுரை பேருரை இயற்றினார். இவர் வடமொழி தமிழ்மொழி இரண்டிலும் புலமை சான்றவர். சிற்றுரை சிறப்புமிக்கதாய் அமைந்துள்ளது.

சிவஞானபோதம், உயிர்களின் பெத்த நிலைபற்றி பொதுஇயல்பு (தடத்த இலக்கணம்) முதல் 6 சூத்திரங்களிலும், உயிர்களின் முத்திநிலைபற்றி உண்மை இயல் (சொருப இலக்கணம்) பின் 6 சூத்திரங்களிலும் சொல்வதாய் அமைந்துள்ளது.

“.... பொது உண்மை எனக் கருதியானும்

அருத்தி மிக உரைப்பன்”

மலைவறும் உணர்வால் பெத்த முத்திகள்

மதித்தாமன்றோ” - என வரும் சிவப்பிரகாச நூல் வழி உணர்தற்கேதுவாகிறது.

பொது இயல் கூறக்காரணம் “தூலாருந்ததி” முறை பற்றியதாகும். காணரிய சிறிய விண்மீனாகிய அருந்ததி விண்மீனை அதன் அருகில் காணும் வசிட்ட விண்மீன் என்னும் பெரிய விண்மீனைக்காட்டி தெரியச் செய்வதாகும். எளிதில்

புலப்படாததை- எளிதில் புலப்படக்கூடியவற்றைக் கொண்டு விளக்குதல் என்னும் உத்தியாகும்.

❖ பொதுவியல் (அதிகாரம்)

பிரமாண இயல், இலக்கணவியல், என இருபகுப்பாகும்.

❖ உண்மையியல் (அதிகாரம்)

சாதனயியல், பயனியல் என இரு பகுப்பாகும்.

❖ நூலின் நோக்கம் (சிற்றுரைவழி)

சிவாகமங்களின் கருத்தை நிச்சயத்துக் கூறுவதாகும். ஆனதுபற்றி “சிவஞானபோதம்” எனப்பட்டது.

- வடமொழியில் ரௌரவ ஆகமத்தில் சிவஞானபோதம் என்பது “ஏவம் வித்யாச் சிவஜ்ஞானபோதே சைவார்த்த நிர்ணயம்” என்று கூறப்படுகிறது.
- சைவம் என்பதே சிவாகமம் என்பது சிவஞான முனிவரின் கருத்து. சிவத்தை அறியும் அறிவை போதிப்பது என்றால் அமையாது. அறிதற்கரிதாய ஆகம கருத்துக்களை அறிய இந்நூல் வேண்டப்படுகிறது. வேதப் பொருளை அறிய மீமாம்சைநூல்கள் உள்ளது போல் என்க.

❖ சிற்றுரைப் பகுப்பு.

1. நூல்நுதலியபொருள்
2. முன்பின் சூத்திரங்களின் இயைபு
3. பிண்டப்பொழிவு
4. அதிகரணமுறையால் பொருள் விளக்கல்
5. அதற்கெடுத்துக்காட்டு வெண்பாவும் அதன் உரையும்.

❖ ஐந்தாம் சூத்திரம்

“விளம்பிய - என்ற தொடக்கத்தது”

1. இறையருள் உயிர்களிடத்து தமது முதல் உபகாரம் உணர்த்துதல்.
2. உயிர்கள் தத்துவங்களை செயல் படுத்தும். அரனாலே உயிர்கள் அறியும் அறிவுபெறும்.

முன்கூத்திரம்

மலமறைப்பால் உயிர்களுக்கு உணரும் அறிவு இல்லை.

பிங்குத்திரம்

உபகாரத்தால் சத்து அசத்து சதசத்து இலக்கணங்கள் அறியும் எனில், இதில் கருவிகள் அறிவற்றன உயிரால் தூண்டப்பட்டு செயல்படும் எனமுதல் அதிகரணத்தாலும்,

உயிரும் இறையருளாலே உணரும் என்பது இரண்டாம் அதிகரணம், இறையருள் காந்தம் இரும்பை ஈர்ப்பதுபோல் , உயிர்களை ஈர்த்து உபகரிக்கும். என்பதாம்.

எனில் இறைவன் விகாரியோ? எனல் வேண்டா, இறைவன் சங்கற்ப மாத்திரையே உபகரிப்பான் என்பதால், உயிர்கள் இறைவனை அறியாது. அரசமைச்சுபோல் செயல்படும் என்பது முன்கூத்திரக் கருத்து.

❖ எட்டாம் சூத்திரம்

“ஐம்புலவேடரின் ...” என்ற தொடக்கத்தது.

இறைவன் குருவடிவில் உணர்த்த அருள்வான் என்பது. உயிர்கள் அசத்தின்பாலுள்ளது. சத்தினை அறியும் அதிகாரம் தனக்குளது என்பதை உயிர் அறியும் என்பது முன்கூத்திரக் கருத்து.

உயிர் அறியும் முறை ஈண்டு உரைத்தலாயிற்று. அடுத்த சூத்திரத்தில் அதற்குபாயம் கூறுதல் ஆகும்.

பிண்டபொழிவு

“மன்னற்கு குமரனாகிய உயிரே உன்பெருந்தன்மை அறியாது ஐம்புல வேடருள் பட்டு மயங்கினாய்”. அது உன் தன்மைத்து அன்று, குருமுகமாய் திருவருள் உணர்த்த அறிவாய், என்றது.

அதிகரணம்

1. உயிருக்கு நல்லறிவு தவத்தால் வரும்
2. அரணே சற்குருவாய் வந்தருள்வான்
3. புலன்களின் பற்றால் தன் தன்மையை உயிர் அறியாது
4. புலன்களின் பற்றுவிட்டால் அறியப்படும்.

பாலில் படுநெய்போல் இறையருள் உள்ளது.

இவ்வாறாக சிற்றுரை அமைந்துள்ளது. கருத்தேற்றமாய் எடுத்துக்காட்டு
வெண்பா அமைத்து விளக்கப்படுகிறது. தடைவிடையும் ஆங்காங்கு
கூறப்படுகிறது.

ஓம் சிவாய நம:

2

सिद्धान्तसारावल्याः क्रियापादप्रतिपादितविषयाः

अनन्तशम्भुव्याख्यानोपलब्धविशेषाश्च

Dr.Sivasri.Bala.Sarveswara Gurukkal

M.A., M.Phil., Ph.D.,

Honorary director,

Srimath Srikantha Sivacarya -

Research Institute, Karaikkal.

drsbskkl@gmail.com

9443106683

விஷயச்சுருக்கம்

स्वाधारे गतमानसश्चिवमनोऽशक्त्यात्मको दानतो

मात्रादीसकलेश्वरक्रमगतेर्मन्त्रं समुच्चारयन् ।

नीत्वा कान्तकमञ्जलिं परशिवं प्राप्यैकभावं ततो

घण्टानादललाटकं कुसुमगं लक्ष्ये महोऽन्तर्न्यसेत् ॥

सिद्धान्तसारावलिः - 49

ஸித்தாந்தஸாராவளி என்ற நூல் ஸ்ரீமத்த்ரிலோசன சிவாசார்யரால் இயற்றப்பட்டது. மூலாகமங்களில் சரியை, காரியை, யோகம், ஞானம் என்று நான்கு பாதங்கள் இருப்பது போலவே பத்ததி க்ரந்தமாகிய இந்நூலிலும் மேற்கூறிய நான்கு பாதங்களுடன் இயற்றியுள்ளார். இந்த ஸித்தாந்தஸாராவளி க்ரந்தத்திற்கு ஸ்ரீமதானந்தசம்பு வ்யாக்யானம் செய்துள்ளார். இவற்றை சென்னை, GOML பகுதிப்பகுதியாக வெளியிட்டுள்ளது. இவையன்றி வேறு ஒரு வ்யாக்யானம் புதுச்சேரி பிரஞ்ச் ஆய்வு நிறுவனத்தில் (IFP) சுவடியாக இருப்பதாக கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். மேலும் அநந்தசம்பு வ்யாக்யானத்தைத் தழுவிய தமிழ்மொழிபெயர்ப்பை, விழுப்புரம் மாவட்டம் கோலியனூரில் வசித்த தமிழ் உபாத்யாயர், ஸ்ரீ கரிவரதப்பிள்ளை அவர்கள் முயற்சியால், புதுச்சேரியில் வசித்த ஸம்ஸ்கிருத வித்வான், ப்ரம்மஸ்ரீ வரதாசாரியார் எனும் வேதோத்தமரைக்கொண்டு தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்கள். இவையன்றி இந்நூல் ஹிந்தி முதலிய

மொழியிலும், இன்னும் சில மொழிகளிலும் மொழியாக்கம் செய்துள்ளதாக அறியப்படுகிறது. ஆகையால் சைவசித்தாந்த விஷயங்களைப் பற்றி ஏனையோர்களும் அறிந்துகொள்ளும் வண்ணம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நூலாகத் திகழ்கிறது.

ஆகவே, ஸித்தாந்தம் என்பதனுடைய ஸாரம் ஆவளியாக இருப்பதனாலே ஸித்தாந்த-ஸார-ஆவளி என்று இதற்கு பெயர் அழகாக அமைந்திருக்கின்றது. இந்நூலில் நான்குபாத அமைப்பானது ஞானபாதம், க்ரியாபாதம், யோகபாதம், சர்யாபாதம், என வரிசைப்படுத்தியுள்ளார். இதிலே ஞானபாதத்தினைச் சொல்லிய பிறகு க்ரியாபாதத்தினைச் சொல்கிறார். ஏனெனில், இஞ்ஞானமானது க்ரியையின் வாயிலாக அடைவதே சாலச் சிறந்தது எனக் கருதி இரண்டாவது பாகமாகக் க்ரியாபாதத்தை வைத்துள்ளதாக நான் கருதுகிறேன். இக்க்ரியாபாத விஷயங்களை 90 ச்லோகங்களில் குறிப்பிடுகிறார். இவைகள் முறையே தீசைஷஸ்வரூபம், ஸமயாசாரம், தீசைஷகளின்வகைகள், பூதசுத்தி, அந்தர்யாகம், பாஹ்யபூஜை, பலவித மண்டலங்களை கொண்டு செய்யக்கூடிய பூஜைகள் என விளக்கிக் கூறியுள்ளார். மேலும் லிங்கபேதம், ஆவாஹனாதி தசஸம்ஸ்காரங்கள், குண்டவிளக்கம், ந்யாஸம், நிவ்ருத்தி, ப்ரதிஷ்டா, வித்யா, சாந்தி, சாந்த்யதீதா ஆகிய கலைகள், அந்தக் கலைகளில் அடங்கிய தத்துவங்கள், ஸ்ருக்ஸ்ருவலசுஷணம், த்ரிபதார்த்தங்கள் எனக்கூறி நிறைவில் ஆமர்தகமடத்தைப் பற்றிய விஷயங்களைச் சொல்லி க்ரியாபாதத்தை நிறைவுசெய்கிறார்.

மேலும் இவர் ஸ்ரீமத்காமிகாகமத்தையும், இதன் உபாகமமாகிய ஸ்ரீமந்மருகேந்திராகமத்தையும் அடிப்படையாகக்கொண்டு இயற்றியுள்ளார் என்பதையும் குறிப்பிடுகிறார். இவ்வாறாக ஸ்தாலீபுலாக ந்யாயமாக இக்க்ரியாபாதத்தில் இவர் எடுத்துக்கொண்ட முக்கியமான சிலவிஷயங்களையும் இதற்கு ஸ்ரீஅனந்தசம்பு விவரித்த விஷயங்களையும் நான் இங்கு எடுத்துரைக்க இருக்கின்றேன். நன்றி.

Ācāryābhiṣeka as described in the *Siddhāntasārapaddhati* of Bhojadeva

S. A. S. Sarma,
Ecole française d'Extrême-Orient (EFEO),
Pondicherry.
sassarma@gmail.com
9486365817

The paddhati's are an integral part of Śaiva religious literature. Though we know of eighteen paddhati authors from *Śaivabhūṣaṇa*, it is Vaktraśambhu (*Mṛgendrapaddhatiṭīkā*: IFP T. 1021, p. 111) who mentions in his commentary on the *Mṛgendrapaddhati*, the early paddhati authors, Brahmaśambhu, Bhojadeva, Varuṇaśiva and Somaśambhu. Among these, the paddhati's of Brahmaśambhu and Bhojadeva are the two earliest Śaiva paddhatīs.

Though Brunner (Brunner 1998:459) assumed that the *Brahmaśambhupaddhati* is a lost work, we have now found that two paddhati texts of Brahmaśambhu are known to be in existence, the *Nityakriyānusandhāna* and *Naimittikakarmānusandhāna*. While we know the *Nityakriyānusandhāna* through its fourteen folios of palm-leaves (covering about 346 verses) that were discovered in the bundle of a manuscript entitled '*Kālottarapaddhati*' in the collection of the Kesar Library, Kathmandu, by Diwakar Acharya recently, there is a single incomplete manuscript of the *Naimittikakarmānusandhāna* (937 A.D.) in the National Library, Calcutta, in Newari script.

The *Siddhāntasārapaddhati* of Mahārājādhirāja Bhojadeva (probably the Paramāra king who ruled Dhārā (Dhar) in the modern Madhya Pradesh from AD 1018 to 1060), might have been composed during the first half of the eleventh century in Mālva. This work too remains, in two Nepalese palm-leaf manuscripts completed in 1077/78 AD and 1111/12 AD respectively, and are available in Kathmandu.

In this paper, I propose briefly to discuss the two unpublished *paddhatis* of Brahmaśambhu and Bhojadeva and discuss in detail the *ācāryābhiṣeka* described in the *Siddhāntasārapaddhati* of Bhojadeva.

अष्टप्रकरणेषु मलत्रयविचारः

Dr.Satyanarayanan
Ecole française d'Extrême-Orient (EFEO),
Pondicherry.
rsatreya@gmail.com
9944014492

The bondages (*pāśas*) which block the individual selves from reaching the destiny of *śivasamatvaṃ* are [generally accepted] to be three – *āṇavamala*, *karmamala* and *māyīyamala*. How they function in blocking the individual selves and also how to get rid of those three types of *malas* and on what basis the *vijñālākalas*, *praḷayākalas* and *sakalas* are catagorised all these details will be discussed in my paper. *Tattvaparakāśa* (5) states *arthapañcakaṃ pāśaḥ* i.e., *mala*, *rodhaśakti*, *karma*, *māyā* and *bindu* are the five bonds, the same text also states -- *pāśāḥ caturvidhāḥ syuḥ*, *pāśas* are of four kinds such as: - *mala*, *karma*, *māyā* and *tirodhāyaka śakti*. How these four or five kinds of bonds are included in three kinds and apart from this how the *mūlāgamas* treat these *malas* will be analysed.

The world is functioning on the five fold activities (*śṛṣṭi*, *sthiti*, *saṃhāra*, *anugraha* and *tirobhāva*) of Śiva. Apart from Him, neither the individual selves (covered by *āṇavamala*) nor the material principle *Māyā* can perform these actions. In order to bestow grace upon them, by means of His power and will alone, out of compassion for those bound selves, He is constantly performing the five functions beginning with *śṛṣṭi* etc.

स्वयम्भवादिसप्तविधलिङ्गलक्षणं तत्प्रतिष्ठाविधौ विशेषाश्च

“வேதசிவாகம பன்டித ப்ரவர”

K.சிவானந்த சிவம்

சாதகர், அருள்மிகு அருணாசலேஸ்வர தேவஸ்தானம்

திருவண்ணாமலை.

sivanantham90@gmail.com

8015100160

எல்லாம் வல்ல சிவபெருமானால் அருளப்பட்ட சிவாகமங்கள் ஒவ்வொன்றும் சர்யை, க்ரியை, ஞானம், யோகம் என நான்கு பாதங்களாகக் காணப்படுகின்றன. இவற்றுள் சர்யா, க்ரியாபாதங்களில் ஸகல, நிஷ்கல, ஸகலாகள பேதங்களின் விவரங்கள் விரிந்து இருக்கின்றன. இதில் ஸ்வாயம்புவாதி லிங்க லக்ஷணங்களைக் கூறும் அஜிதம், தீப்தம், சூக்ஷ்மம், காரணம், காமிகம், சுப்ரபேதம், மகுடம், கிரணம், போன்ற ஆகமங்களில் உள்ள விஷயங்களையும் ரௌரவோத்திரம், ம்ருகேந்திரம், போன்ற உபாகமங்களிலிருந்தும், சித்தாந்த சேகரம், சித்தாந்த சாராவளி, ஜீர்ணோத்தாரதசகம், போன்ற ப்ரகரண க்ரந்தத்திலிருந்தும் லிங்க லக்ஷணங்களைப் பற்றிய சில விஷயங்களை பதிவு செய்ய உள்ளேன்.

இவ்விஷயங்களில் சுருக்கம்

- சைவாகமத்தில் மூன்றுவித வழிபாட்டில் சிவலிங்கம்.
- சிவலிங்க மஹத்துவம்
- சைவாகமங்களில் கூறப்பட்டுள்ள இரு வித லிங்கங்கள்
- அவைகளில் ஒன்றான ஜங்கம லிங்க வகைகள் பல ஆகமங்களில் உள்ளவைகளைப் பற்றிய விளக்கம்.
- ஸ்வாயம்புவாதி லிங்க விஷயத்தில் பல ஆகமங்களில் கூறப்பட்டுள்ள எண்ணிக்கை பற்றிய பார்வை.
- ஸ்வாயம்புவ, தைவிக, திவ்ய, மானுஷ, ஆர்ஷ, ராசுஷ, பாண, ஏழு வித லிங்க லக்ஷணங்கள் அதன் வரைபட விளக்கங்கள்.
- ஸ்வாயம்புவ லிங்கத்தின் வகைகள் அவற்றின் பெயர்கள் சில ஆகமங்களில் விசேஷ விஷயங்கள்.

- பாணலிங்க வகைகள் அதன் விசேஷங்கள்.
- மானுஷ லிங்கப் பிரிவு
- ரத்தின, சிலா ,தாது, தாரு ,ம்ருத் ,என ஐந்துவித லிங்கலக்ஷணங்கள்
அவற்றின் விசேஷங்கள் அதன் பலன்களும், படங்களுடன்.
- மானுஷ லிங்கங்களில் அளவுகள் அதன் பிரமாணங்கள்.
- லிங்கவசாத் ப்ராசாதம், ப்ராசாதவசாத் லிங்கம்
என இரண்டு வித பேத விஷயங்கள் .
- ஏழு வித லிங்கத்தின் சிரஸ் (மஸ்தக) விஷயங்கள்.
- பல ஆகமங்களில் கூறப்பட்டுள்ள பீட விஷயம் .
- பீட பேதங்கள்.
- பீடத்தின் வரைபடங்கள்
- பீட அளவுகள்.
- பிரதிஷ்டை விஷயங்கள்.
- ஆவர்த்தனாதி நான்கு வித பிரதிஷ்டைகள்.
- ஸ்தாபனாதி ஐந்து வித பிரதிஷ்டைகள்.
- இவைகளுள் லிங்கத்திற்கு ஏற்றவாறு ப்ரதிஷ்டா விஷயங்கள்.
- அதனுள் உள்ள மாறுபட்ட சில விஷயங்கள்.
- இப்படியாக லக்ஷணத்துடன் கூடிய லிங்க பிரதிஷ்டையின் விசேஷ பலன்கள்.

என இந்த சில விஷயங்களை கட்டுரையாக சமர்ப்பிக்க உள்ளேன் என்பதை தெரிவித்து கொள்கின்றேன்.

Different rites that form part of Sauca, Snāna & Sandhyāvandana in detail: Instructions in Agama-s & Paddhati-s

Dr. S. Sridharswaminathan,
Head and Assistant Professor of Sanskrit,
Vivekananda College,
Tiruvedakam West,
Madurai -625234.

Agamas –the holy revelations from god plays a vital role not only in ritual aspects, but also in human life too. In order to attain salvation four paths are prescribed in the holy texts of Saiva school of thought. They are called Jñānapāda, Yogapāda, Kriyāpāda and Caryāpāda. Attaining the goal prescribed in first Pāda is the ultimate aim of the selves. In order to attain that (mokṣa) the remaining three Pādas stand as a yardstick to the aspirants of salvation according to the school of Saivism. Which is also said in one of the Mūlāgama as “ज्ञानोत्पत्तिनिमित्तं तु क्रिया चर्याः प्रकीर्तिताः”.

The present title “Different rites that form part of Sauca, Snāna & Sandhyāvandana in detail: instructions in Agama-s & Paddhati-s” falls under the Caryāpāda of Saivāgama. The three activities namely Sauca, Snāna and Sandhyāvandana are considered to be an important requisite for all the human beings, especially to an initiated one.

Śauca: which means the cleansing the body is generally defined as “Śuceḥ Bhāvaḥ”. Activities, such as cleansing the teeth, defecation comes under Śaucam. Agamas prescribe and prohibit certain aspects regarding Śaucam such as one should use a stick measuring 12 aṅgula who is desirous of bhoga and a person desirous of mokṣa should use a stick measuring 8 aṅgula. To carry out all the spiritual activities the snāna (bath) is very essential in all the Śāstras. Śaivism too gives various types of Snāna, such as Vāruṇa, Āgneya, Vāyavya and so on. A detailed definition of the different types of Snāna, and their procedures, the occasion will also be dealt with elaborately in the paper.

Sandhyāvandana: As the Śauca and Snāna cleanses the body, the Sandhyāvandana purifies the mind and helps the person to realize the supreme self. That supreme self is defined as Śiva, who is worshipped in the sun. Offering daily oblations

to the sun, who is the other form of almighty is Sandhyāvandana. This Sandhyāvandana is of two types: for an uninitiated it is purely according to the methods prescribed in the Vedas, and for an initiated Śaivite it is according to the methods prescribed in the Śaivāgamas. The Sandhyāvandana consists of various sections like Prāṇāyāma, Mārjana, Aghamarṣaṇa, Arghya and so on.

A detailed description of above mentioned Śauca, Snāna and Sandhyāvandana as per different Āgamas and Paddhatis will be in the research paper at the time of presentation at the seminar.

सार्धत्रिंशतिकालोत्तरमृगेन्द्रागमयोः प्रतिपादिताः योगविषयाः

Sri. Subramanyan, M.A. M.Phil.
Research Scholar
Nattarasankottai
vyakaranasubramaniyan@gmail.com
94448 66875

पशुपतिप्रणीतपरमेश्वरमुखारविन्दविनिःस्सृतपाशविच्छेदकपरशिवपादकमलप्रापकाः आगमाः
अष्टविंशतिसंख्याकाः सिद्धान्तशैवागमाः इति नाम्ना चकासते। चर्या-क्रिया-योग-ज्ञानात्मकाः अत एव
चतुष्पादात्मकाः इमे शैवागमाः इति ख्यातिः जाता। यद्यपि एते शैवागमाः चर्यादिपादचतुष्टयं भजन्ते तथापि
केचन आगमाः पृथक् रूपेण योगपादविषयं सम्यक् विवृण्वन्ति। यथा सुप्रभेद-किरण-मतङ्गपरमेश्वरादयः
सिद्धान्तशैवागमाः योगपादस्य विषयं विस्तरेण वर्णयन्ति। तथा उपागमा अपि योगपादविषयान् स्पष्टीकुर्वन्ति॥

शैवागमेषु योगः

योगः - इत्ययं शब्दः युजिर्-योगे इत्यस्माद्धातोः निष्पन्नः भवति। न तु युजिसमाधौ इत्यस्माद्धातोः
समाधेः योगाङ्गत्वात्। यद्यपि योगशब्दस्य बहुभिः बहुधा निर्वचनं कृतं वर्तते तथापि शैवागमेषु योगशब्दस्य अर्थः
अन्यः विराजते। सिद्धान्तशैवागमेषु योगः इत्युक्ते शिवात्मनोः प्रथमकालसम्बन्ध एव इति
सिद्धान्तसारावलिब्याख्याने अर्थः वर्णितः भवति। एवमेव श्रीमन्मृगेन्द्रादिग्रन्थेषु। एवं तद्व्याख्यानेषु च
ध्येयध्यातृसंबन्धात्मकः कश्चन व्यापार इत्यर्थः समुपलक्षितः भवति। एवमेव आचार्यलक्षणावसरे
श्रीमत्सुप्रभेदागमे -

क्रियापादे तु निपुणः चर्यापादानुवर्तकः।

योगपादकृताभ्यासः ज्ञानपादानुरञ्जकः॥ इति योगपादस्य महत्त्वम् आवश्यकत्वं च प्रतीयते। एवं तादृशयोगयुक्तः
पुरुषः स्वद्वादशान्तस्थं शिवं प्रत्यक्षेण पश्यतीति “स्वच्छाम्भसदृशं परशिवं योगी चिता पश्यति” इति
सिद्धान्तसारावलिग्रन्थश्लोकेन अनुभवामोऽवयवम् योगपादामृतम्॥

श्रीमन्मृगेन्द्रागमः

आगमोऽयं श्रीमत्कामिकागमस्य उपागमत्वेन राराजते। तत्र योगपादे योगविषयाः सम्यक् निरूपिताः
विलसन्ति। अस्योपागमस्य वृत्तिः श्रीमता भट्टनारायणकण्ठेन विरचिता। अस्या वृत्तेः व्याख्यानं तावत्
लक्षद्वयाध्यापकैः श्रीमदधोरशिवाचार्यैः कृतमिति विदुषां सन्तोषप्रवाहः मनसि सञ्जायते॥

श्रीमन्मृगेन्द्रागमे योगविषयः

तत्र प्रायेण सिद्धान्तशैवागमेषु योगस्य अष्टाङ्गत्वं सन्दृश्यते। तथापि केषुचित् आगमेषु योगस्य षडङ्गत्वं प्रतिपादितं वर्तते। एवमेव प्रकृतेऽप्यागमे योगस्य अष्टाङ्गत्वं वर्णितं भवति। तत्र लोके प्रसिद्धतया पातञ्जलयोगः एव अस्ति। तत्रापि योगस्य यम-नियम-आसन- प्राणायाम-प्रत्याहार-धारणा-ध्यान-समाधिः इति अष्टाङ्गत्वं सिद्धं भवति। तत्र प्रकृते श्रीमन्मृगेन्द्रागमे योगस्य अष्टाङ्गत्वं कथितं वर्तते किञ्चित् भिन्नत्वेन। तद्यथा –
प्राणायामः प्रत्याहारो धारणा ध्यानवीक्षणे।

जपः समाधिरित्यङ्गान्यङ्गी योगोऽष्टमः स्वयम्॥ इति।

अत्र प्राणायामादिसमाधिपर्यन्तानि अङ्गानि अङ्गत्वेन एवं योगः इति अङ्गित्वेन स्वीकृत्य, आहत्य योगस्य अष्टाङ्गत्वं वर्णितं भवति। एवमेव प्राणायामादिसप्ताङ्गत्वविषये वृत्तिकारैः तत्र तत्र स्वरूपकथनावसरे सम्यक् प्रतिपाद्यन्ते योगविषयाः। एवमेव ध्यानविषये “चिन्ता तद्विषया ध्यानं तच्चातिष्ठं मुहुर्मुहुः” इति ध्यानस्य लक्षणावसरे धारणायुक्तस्य चित्तस्य त्रिणेत्रञ्च वक्राद्याकारविषया या चिन्ता तद्ध्यानम्। इति ध्यानस्य लक्षणं सम्यक् विशदीकृतं वर्तते॥

श्रीमत् सार्धत्रिशतिकालोत्तरागमः

उपागमोऽयं श्रीमत् वातुलागमस्येति परिगण्यते। अस्य उपागमस्यापि वृत्तिकृतः प्रकाशन्ते श्रीमन्तः भट्टरामकण्ठवर्याः। उपागमेऽमुष्मिन् नाडीचक्रविधानपटलावेव योगविषयाः समायाताः समीक्ष्यन्ते। विशिष्य प्राणायामम् अधिकृत्य सुविस्तृताः विषयाः सन्दृष्टाः भवन्ति। तत्रापि मनुष्ये एकस्मिन् कति नाड्यः सन्ति, तत्रापि का नाडी मुख्यतमा भवति इति प्रमाणपुरस्सरं भाषितं वर्तते। एवं श्रीमन्मृगेन्द्रसार्धत्रिशतिकालोत्तरागमयोः योगविषयेषु सूक्ष्मविषयाः बहवः विराजन्ते। यथामति प्रतिपादयिष्यन्ते॥

श्रीमात्रे नमः, श्रीगुरुभ्यो नमः

प्रासादमन्त्रभेदाः - तल्लक्षणानि च

Dr.G.SURESH
Asst.prof.in sahitya
The Madras Sanskritcollege
Mylapore, Chennai 04.
sureshg03.sharma@gmail.com
9840202492

परमेश्वरपरमानुग्रहलेशमात्रेणैव पशुरूपजीवाः कर्ममायामले छित्वा नीहारं नियन्त्रयित्वा पशुपतित्वं प्राप्नुवन्ति-इति समेषां विदितमेव भाति। तदर्थं दीक्षा आश्रयणीया गुर्वाज्ञाया। तन्निर्वाणदीक्षायां प्रासाद मन्त्र एव प्रष्टस्थानमावहति। शिवाभिव्यक्तिभूमित्वात् प्रासाद इव प्रासादः इति निरुक्तिरप्युक्ता भवति। प्रासादमन्त्रविवरणं तद्भेदाश्च बहुत्र शैवागमग्रन्थेषूपलभ्यन्ते। तत्रापि सार्धत्रिंशतिकालोत्तरागमे सिद्धान्तसारावलीग्रन्थे प्रासादचन्द्रिकायाञ्च स्वेतरविलक्षणतया विषया उक्ताः सन्ति।

“प्राशब्दस्याच्छिवज्ञानं सा शब्दाद्गतिरुच्यते।

द शब्दो मत्स्वरूपं स्यात् तस्मात् प्रासाद उच्यते॥”

इति तल्लक्षणं सारावल्यां दृश्यते। सार्धत्रिंशतिकालोत्तरे प्रासादः मन्त्रराजः इति कथ्यते। मन्त्रं यत्नेन गोपयेत् इत्युक्तदिशा प्रासादमन्त्राक्षरं सान्तं -शून्यं- इत्येवं रीत्या सूच्यते। तदुक्तं

“नादो गुह्यं परं जीवः देहीभूतञ्च पञ्चमम्।

सन्ततत्वान्तभूतान्तं शिवार्णं शून्यमव्ययम्॥” एतत्पर्यायनामानि शून्यस्य हकारस्य इति विवृणोति।

भट्टरामकण्ठविरचितसार्धत्रिंशतिकालोत्तरागमवृत्तौ नक्षत्रस्थानपटलाः अर्थात् सप्तविंशतिपटलाः सन्ति। प्रासादविषयः सार्धत्रिंशतिकालोत्तरे आद्ये मन्त्रलिपिपटले प्रासादमन्त्रजपपटले च दृश्यते। तत्र प्रासादं अनुरणद्वण्टानिनादवत् यथाशक्त्या ध्वन्यात्मकं नादात्मकं नमस्कारयुक्तं तारं जपेद्यः साधकः सः शुद्धविद्यासिद्धिं शीघ्रं प्राप्नोति- तद्ग्रन्थे, “प्रासादं नादमुत्थाप्य जपेद्यः सततं नरः”-इति उक्तमस्ति। एवं च प्रासादः स्थूल-सूक्ष्म-पर भेदैः सलक्षणमुक्तं भवति।

एवं च प्रासादमन्त्रः पञ्चकलाप्रासादः - अष्टकला -दशकला -द्वादशकला-षोडशकला -विंशति कलात्येवं कलारूपेण तत्कालदीर्घीकरणादिकं च मन्त्रविषयादिकं समीरितं भवति सलक्षणम्। तत्रापि ह्रस्वदीर्घप्लुतक्रमेण प्रासादः हकारः चकास्ति। ततः उन्मनाकला कुत्र भवति -तत्र उन्मन्यन्ते परशिवः इत्युक्तदिशा उन्मनावस्थां व्यतीय अस्माकं नादरूपपरब्रह्मपरमेश्वरः बोधयति-इत्येवं रीत्या विषयाः प्रोक्तास्सन्ति। एवं सकलप्रासादः - निष्कलप्रासादः अपि भवति।

“प्रासादं षष्ठसंयुक्तं षडन्तेन समन्वितम्।
सकलं सर्वभूतस्थं शिवतत्त्वं प्रकीर्तयेत्॥”

इति वातुलागमान्तर्भूतसार्धत्रिशतिकालोत्तरे षोडशतमपटले अनुगृहीतं भवति। एवं प्रासादमन्त्रजपं
गुरुमुखात् ज्ञात्वा सर्वसिद्धिं प्राप्य परमेश्वरपरमानुग्रहं च लभेम। ओम् नमश्शिवाय।

स्नपनविधिविस्तारः

K. Thirukkumaran, M.A.
Research scholar
University of Madras.
ksrikumaran@gmail.com
9944723634

विध्युक्तस्नपनं कुर्याद्यो नरो भक्तिसंयुतः।

नानाभोगांश्च भुञ्जीत शिवलोके महीयते॥

- अचिन्त्यविश्वसाधारव्यागमः

விதியி னாலிறைக் காட்டல் விரும்பிநீர்
வதியு நற்றப னம்பல வைத்துளோர்
புதிய போகங்கள் யாவும் பொருந்தியே
அதிக ருத்திர லோக மடைவரால்.

- சிவபுண்ணியத்தெளிவு

எல்லாம்வல்ல சிவபெருமானால் அருளப்பட்டவைகள் சிவாகமங்கள். இவைகள் சர்யை, க்ரியை, யோகம், ஞானம் என நான்கு பாதபகுப்புக்கள் கொண்டவைகள். இவற்றுள் க்ரியா பாதபகுப்பைச் சார்ந்தது “ஸ்நபநவிதி” ஆகும்.

स्नकारं सर्वसिद्धिस्स्यात् पकारं स्थितिरुच्यते। नकारं पापनाशं स्यात् तस्मात् स्नपनमुच्यते॥
ஸ்நபநம் என்பது பாபத்தை போக்கி, ஸர்வஸித்தியை அளித்துக் காத்தருளவல்லது என்று பூர்வகாரணாகம் எடுத்து இயம்புகின்றது. இந்த ஸநபநம் காமிகம், காரணம், அஜிதம், தீப்தம், ஸூக்ஷ்மம், ஸஹஸ்ரம், ஸுப்ரபேதம், ஸ்வாயம்புவம், வீரம், ரௌரவம், மகுடம் முதலிய மூலாகமங்களில் உபதேசிக்கப்பட்டுள்ளது. ஸநபநகலசங்களின் எண்ணிக்கைகள் 10,000, 1009, 1008, 508, 409, 308, 250, 216, 209, 208, 109, 108, 81, 49, 48, 25, 24, 17, 16, 9, 8, 5, 4, 1 என விரிந்து காணப்படுகின்றன.

இவைகள் மட்டுமின்றி ஸநபநம் செய்யக்கூடிய காலம், மண்டபலக்ஷணம், ஆசார்யலக்ஷணம், வைக்கக்கூடிய ஸ்தண்டில வேதிகையின் லக்ஷணம், இவற்றின் முக்கிய அங்கமாகிய வ்யூகங்களின் அமைப்புகள், கும்பம் மற்றும்

கலசங்களின் அளவுகள் , இக்கலசங்களில் பலவகைப்பட்ட மரம், செடி, கொடிகளின் வேர் முதல் கனிகள் வரையும், பால், தயிர், நெய், தேன் முதலிய வஸ்துக்களால் நிரப்பி வ்யூகங்களில் வைக்கவேண்டிய இடங்கள், இக்கலசங்களில் பூஜிக்க வேண்டிய தேவதைகள், ஹோமங்கள், பின் இவற்றை மூலாலயத்தில் உள்ள லிங்கத்திருமேனிக்கு அபிஷேகம் செய்யும் முறைகள், அபிஷேகத்திற்குப்பின் அலங்கார, நைவேத்ய விதிமுறைகள், அர்ச்சனைகள், இவற்றைச் செய்வதால் ஏற்படும் பலன்கள் எனப் பல செய்திகள் விரிவாக ஸ்நபநவிதி படலங்களிலே காணப்படுகின்றன.

இவ்வாறு இருப்பினும் மேற்சொன்ன எல்லா ஆகமங்களிலும் அனைத்து விதமான எண்ணிக்கைகளில் கலசங்கள் காணப்படவில்லை. உதாரணத்திற்கு தீப்தம் மற்றும் ஸ்வாயம்புவாகமத்தில் மட்டுமே அயுதஸ்நபநவிதி (10,000 கலசங்கள்) காணப்படுகிறது. காமிகம், காரணம், அஜிதம், ஸஹஸ்ரம், ஸுப்ரபேதம், ஸ்வாயம்புவம், வீரம், ரௌரவம், மகுடம் இவற்றில் மஹாஸ்நபநவிதி (1009 அல்லது 1008) காணப்படுகிறது. இவ்வாறாக இதர ஸ்நபநவிதிகளும் ஆகமங்களில் பலவாறாகக் காணப்படுகின்றன. மேலும் ஆகமாமருதவர்ஷிணி, ஸ்நபநாவளி முதலிய தொகுப்புநூல்களிலும் ஸ்நபநவிதிகள் காணப்படுகின்றன. ஆகையால் இக்கருத்தரங்கில் இயன்றவரை மேற்கூறிய விஷயங்களை ஒப்புநோக்கி உரைக்க உள்ளேன். இதன்பொருட்டு இறையருளும் குருவருளும் துணைநிற்க பிரார்த்திக்கிறேன்.

-

परार्थालयशिवपूजाविधिः

V. Vedaranyeswaran, M.A.,
Sahithya shiromani,
Thiruppunavasal-614 629.
vvedha78@gmail.com
9751474473

पूर्यते सर्वकर्माणि जायते ज्ञानमात्मनि ।

पूरणजायते यस्मात् पूजाशब्दमिहोच्यते ॥

लोकेऽस्मिन् विद्यमानानां सर्वेषामपि पशूनां इहपरसौख्यप्रदायिनी वर्तते इयं पूजा । इयं च पूजा आत्मार्थं परार्थं चेति द्वेधा विभज्यते । केचन गुरुदत्तां स्वेष्टदेवताप्रतिमां निर्दिष्टपरिमाणभूतां स्वीकृत्य गृहादि स्थलेषु पूजयन्ति । सैव पूजा आत्मार्थपूजेति कथ्यते । तत्राऽपि आत्मार्थपूजा सकल-निष्कल-सकलनिष्कलभेदेन विभक्ता भवति । एवम् आत्मार्थपूजायां चातुर्वर्णिकानां शिवदीक्षा विहितत्वात् अधिकारः भवत्येव । परार्थपूजा नाम शैवागमोक्तप्रकारेण लिङ्गादिकं प्रतिष्ठाप्य तत्र “प्रतिदिनमनुष्ठीयमाना क्रियाकलापा एव । कृते ध्यानाज्ज्ञानसिद्धिः त्रेतायां तपसा तथा ।

द्वापरे यजनाज्ज्ञानं प्रतिमापूजया कलौ ॥” इति शिवमहापुराणवचनेन युगेऽस्मिन् कलौ सर्वेषामपि पशूनां मोक्षप्रदायिनी विराजते प्रतिमापूजा । तादृशप्रतिमापूजा परार्थालयेष्वपि अनुष्ठीयते इति ज्ञायते ।

परमकारुणिकस्य परमेश्वरस्य मुखारविन्दात् समागतानां अष्टाविंशत्यागमानां ज्ञानेनैव परार्थालयेषु शिवपूजा विधिवत् करणीया । शैवागमेषु चर्यादिपादात्मकेषु परार्थालयेषु क्रियमाण-शिवपूजाविधिमाधिकृत्य सम्यक् प्रतिपादयति क्रियापादः । आलयः कथं निर्मातव्यः एवं पूजा कथं कर्तव्या सा कतिविधा कदा करणीया इत्यादिविषया अपि वर्णिताः अत्र ।

तादृशपरार्थालयपूजा नित्य-नैमित्तिक-काम्यभेदेन चकास्ति । पुनरपि परार्थनित्यपूजा द्वेधा विभज्यते । नित्यं - आगन्तुकं चेति यथा -

श्रीमदंशुमदागमे

नित्यमागन्तुकं नित्यं द्विविधं परिकीर्तितम् ।
 दिनं प्रत्यर्चनं नित्यं यजेन्मासं प्रति प्रति ॥
 विशेषयजनं यत् तदागतं नित्यमुच्यते ।
 अष्टम्याराधनं चैव विषुसंक्रान्तिपूजनम् ॥
 इदमागन्तुकं नित्यम् अर्चकेनैव कारयेत् ॥

परार्थनित्यपूजायाः विमर्शः

सेयं पूजा शैवागमेषु कामिकादिषु सकलार्चनविधि-नित्यार्चनविधि-अर्चनाङ्गविधिपटलैः
 सम्यक् वर्णिता । तथाऽपि श्रीमदजितागमे पूजायाः उत्तमादिभेदेन अष्टविधत्वं सुष्ठु प्रतिपादितं
 वर्तते ।

“भवेदष्टप्रकारं तत् प्रकारस्त्वधुनोच्यते ।

उत्तमत्रितयेनाथ मध्यमत्रितयेन च ।

अधमद्वितयेनापि पूजैषाष्टधा स्मृता ॥” एवं च परार्थालयशिवपूजायां केषाम् अधिकारः
 पूजाकालनिर्णयः शिवप्रतिष्ठाभेदाः नैमित्तिककाम्यपूजयोः भेदाः पूजायाः अकरणे
 प्रायश्चित्तविषयाः सपर्याद्रव्यविचाराः इत्यादिषु विषयेषु यथामति द्रक्ष्यामः ॥

Sri Gurubhyo namah

Initiation (Dīkṣā) in the Bṛhatkālottarāgama

H.Venkataraman,
Doctoral student of EFEO,
dr.sri.hvr@gmail.com,
9952612916

In india, Indians have more faith & mentors on scriptures, and these scriptures are elucidated by the Lord. The scriptures show the way to attain liberation from this world to attain the Lord. Our ancestors had shown several ways but, among them the one through *karma* (action) is the main way to get it easily. In the Śaivāgamas our daily works are clearly explained and from that we can come to know about *nitya*, *naimittika* and *kamyā*. The Śaivāgamas are 28, Of them, 10 are Śivabedha and the remaining 18 are the Rudrabedha. Each Āgama is divided into 4 parts :-jñānapāda, yogapāda, kriyāpāda and caryāpāda. Generally the Śiva temples follow anyone of these Āgama-s for performing the daily pūjās, festivals, etc.. I have taken the *Kālottarāgama* which is not mentioned directly in the list, but according to Rāmkaṇṭha's *commentary on thye Sārdhatrisatikālottarāgama* the Kālottara is mentioned as a upāgama of the Vātulāgama; moreover it is mentioned as Kālajñāna, which is the synonym of Kālottara.

At present 8 manuscripts are there for my research. In that 0043-01, 0025-12, 0051-01, numbered manuscripts were in old Devanāgarī script, 0042-08, *kalottara*-01, and 25-01Ms are in Newari script. The Ms 0025-07gives only the chapter numbers. For example; *prathamah paṭalah*, *dvitīya.hpatalah*, *t.rtiya.hpatala.h*, etc... And the colophons as '*iti kālajñāne śaatikaṃ samāptam*'. And the next one is *Dviśatikālottara*, And *adhyuṣṭaśatikam* and it ends with Trayodaśaśatikam. Finally Kālottara -02 Ms colophons are in numerical names as said above. (ex : *prathamah paṭalah*, *dvitīyah paṭalah* etc.

Moreover only the Ms 0043-01 has the full content of the Kālottara; according to the colophons more than 88 chapters are there in this Ms. The remaining Mss contain a few chapters only compared to 0043-01. The Kālottara is in the form of interlocution between God Śiva and Kārttikeya. My research work is in the *dīkṣā* (initiation) part which contains 16 chapters and around 700 verses. According to Ms0043-01, the *dīkṣā* chapter is the 16th one (according to colophons) but, we start the work from two chapters before which are kuṇḍotpādakaraṇapaṭala and mudrāpaṭala as they are relevant to *dīkṣā*. The *dīkṣā* is to be performed by the ācārya to the disciple as prescribed in the Āgama-s after after which the disciple gets the eligibility to perform the religious rituals.

In the rite called *dīkṣādhivāsa* which is done the previous day the details of the construction and the measurements of the *kuṇḍa* are explained in the previous chapter in 36 verses.

The next chapter explains elaborately the 8 mudras that should be performed during *dīkṣā*. The chapter dealing with *dīkṣā* explains about the place, the qualifications of the *ācārya* those of the disciple the correct time and place etc.

